

નકલી કિતાબો ખરીદતો પહેલાં કાદેરી કું.
ની રજીસ્ટર્ડ થયેલી કિતાબો ખીલીમારા
થી મંગાવવાનું ધ્યાન રાખવું

વ.આ.યેફ કાદેરી ૩૪

૭૬ ૧૭૨૦ ૧૫
તોલ-ફયે નાદેરી.

ખનાવનાર તથા છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.
મીર સૈયદઅલી ખીન સૈયદઅમીરઅલી કાદેરી.
પ્રસિદ્ધ કરવાનું દેક્રાણું, ખીલીમારા, દેગડી સ્ટ્રીટ.

સને ૧૮૯૭નાં ૨૫માં એક્ટ મુજબ રજીસ્ટર્ડ થયેલી છે.
માટે માલિકની રગ્ન સિવાય કોઈએ છાપવી અગર
આવૃત્તિ પહેલી] છપાવવી નહીં. [નકલ, ૨૦૦૦.

સને ૧૯૨૦ ઇસવી. સને ૧૩૩૮ હીજરી.

મુરત ચઢિયાના પુલખર ટાંકી પાસે “શંકર” પ્રીન્ટીંગ
પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપ્યું

કોંમત ૩. ૦-૮-૦

૮૮૪૦

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ સંગ્રહ

ગુજરાત વિદ્યાર્પઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઝિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૮૭ વર્ગીક

પુસ્તકતું નામ વચ્ચે યદે સદેશ

વિષય પૃથ : ૪

❧ વઝાયેફે કાદેરી,

ઉર્ફ

તોહ-ફયે નાદેરી. ❧

સાહેબો,

એક રોજ આ-લમે તનહાઈમેં મુજકો યે ખ્યાલ
ગુજરા, કે ઇસ ઉમરે ના-પાયેદારકા કુછ ભરોસા નહીં હે,
પસ ચેહી બેહતર હે, કે કોઈ કિતાબ અયસી તસનીફ
કી-જાવે, કે જીસકે બાએસ ખલ્લાકે દારેન, મેરે ગુના-
હકી નજાત ફરમાવે, ઇત્તી શીકરમેં ઇસ ખાકસારને ચાંદ
અરબી, ફારસી, ઓર ઉરદુ કિતાબોંસે, ઇતેખાજ કરકે, ઓર
દીગર વીર્દ, ઓર વઝાયેફે હરએક કિસમકે, જો મશાયેખાને
વાલા ફિરામસે બહુમ પહોંચે થે, ઓર જો તજફેમેં આયે
થે, વોહ જમા કરકે ઇસ કિતાબમેં દરજ કીયે ગયે-હૈં.
ઓર ઇસ કિતાબકા નામ, વઝાયેફે કાદેરી, ઉર્ફ તોહ-ફયે
નાદેરી રખ્યા હે.

નાઝેરીનસે અર્જ હે, કે ઇસ કિતાબ-મેંસે કેઈ વઝીફા, જીસ સાહેબકે કાર આમદ હો, તે ખાદ કાર સ્વાઈ હોને મતાલિબે દીલી-કે, મેરે હકમે-લી દુઆયે ખયેર કરે. ઓર કીસી તરેહકા ઇસમેં તુકસ, ઓર કુસુર દેખે, તે બળયે તાઅનકે ચરમ-પોશી કરકે અપુ ફરમાવે. કચુકે ઇનસાન ખતાવાર હે.

મેરી કિતાબ ઝીંદા કરામાત, ઉફ ખઝી-નયે અમલી-યાત, મકબુલે આમ હો-ચુકી હે. ઓર દુસરી મરતબે છપ-ચુકી હે. ઇસી તરેહ યે કિતાબ લી પસંદે ખાસો આમ હોગી, અયસી મુજકો ઉમ્મીદે કવી હે.

ઇલાહી ! બ-તુફેલે હઝરત રસુલે મકબુલ સલ, કે, ઇસ કિતાબકો મકબુલ ફરમા, ઓર બરકતસે ઉનકી નાઝેરીન, ઓર મરીઝાને અહલે મતલબકો ફાયેદા બખ્શ. આમીન, આમીન, યા રખ્ખુલ આલ-મીન.

મુ. બીલીમોરા. }
દેગડી સ્ટ્રીટ. }

રાકીમ, દુઆગો.

મીર સૈયદઅલી કાદરી.

૧૬ વઝાયેકે કાદેરી,

ઉકે.

તોહ-ફયે નાદેરી, ૧૬

બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

અલ-હમ્દા લિલ્લાહે રખ્ખીલ આ-લ-મીન, વલ
આકે-ખતો લિલ-સુત્તીન, વસ્સલાતો વસ્સલામો અલા
રહલીલી મોહમ્મદીન, વ-આલીલી વ-અસહા-બીહા
અજ-મદીન.

સખ તાઅરીફ ઉસ સુખહા-નહુ તઆલાકો હે, કે
જસને હમ સખકો શકલે ઇનસાન બનાયા, એર અશ્રફલ
મખલુકાત હમારે હકમે ફરમાયા. એર તમામ જહાનકો
સાથ હુકમ કુનસે પયદા કીયા. એર ફીર નેસ્ત એર
નાબુદ કરેગા. બ-બુઝ જાતે પાકે કુછ પયદા-ઈશસે
બાકી ન-રહેગા. એર શુક હે, ઉસ જાતે હક સુખહા-નહુ
તઆલાકા, કે હમારે વાસતે આલીમે બા-અમલ દુન્યામે
ભેજે, એર સીધી રાહ બતલાઈ, એર હુકમ શરીફ બે-ઈન

તીહા ઉસકે દોસ્ત, મોહંમદ રસુલુલ્લાહ, સલ, પર, કે
 બનકે સખબસે ચિરાગ હિદાયતકા તમામ જહાનમે રૌશન
 હુવા. યોર ઉનકે વસીલેસે ઉમ્મતે ગુનેહ-ગારકો શકાઅત
 રોજે કયામતકો હોગી. અલ્લાહ તઆલા, હમ સખ
 મુસલમાનોકો ઉપર દીન ઇસલામકે સાથ તાબિદારી, યોર
 મોહબ્બતે આં-હઝરત સલ, કે, યોર સાથ આલ, યોર
 અસહાબ ઉનકે-કે, ખાતીમા બિલ ખયેર ફરમાવે, આમીન
 સુમ્મા આમીન.

બાબ પહેલા.

આદાબે શરાયેતે અમલ, યોર દુઆ.

પ્યારે આમીલો ! યે ઝુર સમઝ-લો—

મુશ્કીલે નિસ્ત કે આસાં ન-શવદ

મદ બાયેદ કે હિરાંસાં ન-શવદ.

યાને અયસી કોઈ મુશ્કીલ નહીં હે, કે જો આસાન
 નહીં હોતી હે. લેકીન મદકો ચાહીયે, કે ના-ઉમ્મીદ
 ન-હોવે.

૧ જો શખસ અમલ પરહે, ઉસકો અપને ખ્યાલ પર
બી ઝુરર કાદીર રેહના ચાહીયે. યાને ખ્યાલ ઈધર ઉધર
ભટકને ન-પાવે, કયુકે ખ્યાલ મુતેશર હોનેસે અમલખ
કુછ અસર નહીં હોતા હે. તાસીરમેં બડા ફરક હો-જાતાહે.

૨ જીસ અમલકે સાથ જીન ચીજોંકા પરહેઝ લીખખા
હુવા હે, ઉસકે મુતાબીક કરે, લેકીન મકરૂહાતકા ઇસ્તેઅ-
માલ તો હર હાલતમેં તરક કરદેના મુનાસીબ હે.

૩ હર અમલકે લીયે યે ખ્યાલ ઝુરર રહે, કે પુરા
હોતે તક, જો વક્ત મુકરર કીયા હો, ઉસી વક્ત પર
પરહે, તો ફાયદા હોગા. અયસા નહીં કરોગે, તો મેહનત
ખરબાદ હોગી.

૪ અમલ શુરૂ માહમેં કરના અછછા હે. યાને શુરૂ
મહીનેકે પંધના દીનમેં અમલ શુરૂ કરે. કે જીસસે તાસીર
જલ્દ પયદા હોગી.

૫ નવચંદી જીમેરાત કમરી મહીનેકી, યાને ઇસલામી
મહીનેકી ચાંદ-રાતકો જો જીમેરાત હો, ઉસકો દેહતે હેં.

૬ અમલમેં પરહેઝ ઝુરર હે, જીસકા ખુલાસા નીચે
લીખખા ગયા હે.

૧. પરહેઝે જલાલી—ગોશ્ત, મછલી, અંડા, શેહુદ,
મુસ્ક, ચુના વ-ગયરા.

૨. પરહેઝે જમાલી—ચરખી, ઘી, દુધ, દહીં, ખાલાઈ
વ-ગયરા.

૩. પરહેઝે મકરૂહાત-હીંગ, લહસન, પ્યાઝ, મુલી,
શરાબ, વ-ગયરા.

ઈબ્ને અતા રહ, ને ફરમાયા હે, કે દુઆકે અરકાન,
ઐર ખાહુ, ઐર અસખાબ હે, અગર ઉસમેં અરકાન
પાયે જાયે, તો વોહ દુઆ કુબુલ હો-જતી હે, ઐર અગર
ઉસકો ખાહુ લગ જાયે, તો કુબુલ હો-જતી હે.

શરાયેતે દુઆ.

અહલાહ તઆલા, અસકી દુઆ ચાહતા હે, કુબુલ
કર લેતા હે, ઇસી વાસતે દુઆ ત્રીન કિસમકી હોતી હે,
એક વોહ કે જે કુબુલ હો-જતી હે, ઐર એક વોહ કે
અસકે સખબ ગુનાહ ઝર જાતે હે. ઐર એક વોહ કે
અસકે સખબ દરજે બુલંદ હો-જતે હે.

કાઝી અબુ-બકર અરખી રહ. ફરમાતે હે, કે દુઆ
યે હે. કે બંદા અપને ખુદાકે આગે ત-લ-બે મનફે-અત,
ઐર દક્ષ હોને નુકસાનકે અર્જ કરે, ચુકે દુઆસે બલા
ટલ જતી હે, ઐર દુઆસે રહ-મતે ઇલાહી નાઝીલ હોનેકા
ખાએસ હોતા હે. ઐર અસ તરેફ ઢાલ તીરકો રોકને
ઐર પાની ઝમીનસે સખબકે ઉગનેકા સખબ હોતા હે,
ઇસી તરેફ દુઆલી મોઅમીન બદેકે લીયે એક હતીયાર

હે, જળ ખંદા દુઆ ઓર જીક હમેશા કરતા રહેતા હે,
ઓર અપને ખુદાકે આગે ગડ-ગડાતા રહેતા હે, તો ફરી-
શતે તમામ સખલીયોંએ ઉસકી હિકાજત કરતે હેં.

દુઆકી નવ શરતેં.

૧, અમલ સાલેહા કરે, યાને સદકા, ઓર નમાઝ,
રોઝા, અદા કરને પર કમર બસતા રહે.

૨, દુઆકો હમદો સલાતસે શુરૂ કરે, કયુંકે રમુલે
મકબુલ સલ, પર જળ તક હરફ શરીફ ન-પરહા જાવે,
તળ તક વોહ દુઆ કુબુલ નહીં હોતી.

૩, અદલાહ તઆલા, ઉસકી દુઆ કુબુલ નહીં
કરતા, જીસકા દીલ દુસરે ખ્યાલાતમેં મશગુલ હો.

૪, ગુનાહોં-પર ઓર ના-ફરમાનીયોં પર ઇસરા
ન-કરે. હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે વોહ શખ્સ બડા
અહમક હે, કે ગુનાહોંકો ન-છોડે. ઓર તૌબાકી ખાહીશ
કરે.

૫, ખુલુસ હર અમલકી ખુન્યાહ હે. યાને દુઆ
માંગતે વક્ત હમા-તન ખુદાકી તરફ મુ-ત-વજ્જ હોવે.

૬, હલાલ રોજ તલાશ કરે, હરામકે લુકમે ન-ખાવે.

૭, પરહેઝ-ગારી ઓર તકવા શર્ત હે.

૮, મોંહ ફિયલોંકી તરફ કરકે દુઆ પરહે.

૬, આહીસ્તા આવાજસે દુઆ માંગે, કયુંકે ને
ખુશીયા દુઆ માંગી નાયે, વોહ બહોત જલદી કુબુલ
હો-જાતી હે.

બાબ દુસરા.

ફાયાયેલે દુરદ શરીફ.

હર મરઝકી દવા દુરદે શરીફ,
દાઅ-ફયે હર બલા દુરદે શરીફ.

+ જાનના આહીયે, કે ફાયાયેલે દુરદ શરીફકે બહોત
હેં. મગર ને અહાલીસે સહીહા, ઓર સીવાયાતે મોઅતે-
બરાસે સાબીત હુવા હે. ઇસ જગા થોડાસા ધ્યાન કીયા
જાતા હે, કે જીસસે હરએકકો ફાયેદા હાસીલ હોવે.

દુરદ શરીફ પરહનેસે સબ હા-જતેં રવા હો-જાતી
હેં. ઓર ગુનાહોંકી મગફે-રત હોતી હે. ઓર હર સખતી
ઇસકી બરકતસે દુર હો-જાતી હે. ઓર બીમારકો શીફા
હો-જાતી હે, ઓર દુશ્મન પર ફતેહ હોતી હે, ઓર

+ દુરદે તાઅ, ઓર દુરદે લખી, દુરદે અકબર, વ-મયરા
દમારી કિતાબ, તોહ-ફતુલ મુશતાક, મેં દાખીલ હેં. ખરીદ
કરકે દેખેં.

રખાયે ધંધાહી, હાસીલ હોતી છે. ઓર મોહુખતે અદલાહ,
 ઓર મોહુખતે રસુલ, દીલમેં પયદા હોતી છે, ઓર મ-
 લાયેકા દુરૂદ શરીફ પઢને-વાલે પર, રહમત લેખ કરતે હેં.
 ઓર સફાઈ કલ્મકી હાસીલ હોતી છે. ઓર માલમેં ઓર
 ઘરમેં બરકત હોતી છે, ઓર સકરાતે મૌતસે ઉસકો ન
 જાત હોતી છે. ઓર ઈસકી બરકતસે લુલા હુવા ખાખ
 યાદ આ-જાતા છે. ઓર ફક ઓર ફાકા દુર હો-જાતા છે.
 ઓર જીસ મજલીસમેં દુરૂદ શરીફ પઢા જાતા છે, તો
 તમામ અહીં મજલીસકો રહમત ખુદાહી ઢાંક લેતી છે,
 ઓર ઈસકે પઢને-વાલેકો હઝરત રસુલે મહમુદ સલ, કી
 ઝીયારત ખાખમેં મોયરસર હોતી છે.

જો કોઈ એક દક્ષ હઝરત સલ, પર દુરૂદ લેજે, તો
 ખુદાયે તઆલા, ઓર ફરીરતે ઉસકે ઉપર દસ ખાર
 લેજતે હેં. ઓર દસ દરજે ઉસકે ખુશદ હોતે હેં, ઓર
 નેકીયાં ઉસકે વાસતે લીખખી જાતી હેં. ઓર દસ બદીયાં
 ઉસકી દુર હો-જાતી હેં. ઓર દુઆ ઉસકી કુખુલ હોતી
 છે. ઓર શક્ષાઅત આં-હઝરત સલ, કી ઉસપર વાજેબ
 હો-જાતી છે, ઓર જન્નતમેં હઝરત સલ, કે પાસ જગા
 મીલેગી.

હકે તઆલા, અપને કલામે પાકમે ખુદ ફરમાતા છે,
 ઈન-નદ્લાહા વ મન્ના-યે-ક-તીહી થોસદ્દુના અલન

નખી, યા ઐયોહલ લજના આ-મનુ, સદલ અલય-હે
 વ સદલેમુ તસલીમા, યાને અલલાહ, ઓર ફરીશ્તે
 દુરૂદ લેજતે હે. ઉપર પયગંબરકે. અય ઈમાન-વાલો દુરૂદ
 લેજો તુમ ઉસપર, ઓર સલામ લેજો, સલામ કેહકર, વોહ
 દુરૂદ શરીફ યે હે.

અલલા હુમ્મા સદલે અલ્લા સૈયેદના મોહમદીન, વ
 અલ્લા આલે સૈયેદના મોહમદીન વ-ખારેક વ-સદલીમ.

મનકુલ હે, એક ખુજુર્ગસે, કે કંઈ લોગ કિશ્તીમેં
 સવાર થે, કે એક.એક તેજ હવા ચલી, ઓર દરિયામેં
 તુફાન ઉઠા, ઓર પાનીકે મોજસે કિશ્તી ડુબને લગી, લોગ
 મારે ખોડકે બે-કરાર હુયે, કે અબ મૈતકા સામના હે.
 ઇસી હાલતમેં થે, કે ઉનમેંસે એક શખ્સ ઇસી હાલમેં
 કે કુછ સોતા થા, ઓર ભાગત થા, ઇસ હાલમેં આં-હઝ-
 રત સલ, ઉસકે સીખાતે હે, કે દુરૂદ શરીફ વાસતે દક્કા
 હોને ફીતેનેકે પઠ, ઓર અપને ચારેં-કોબી સીખા, કે
 વોહબી પઠે, એક હજાર મરતબે. કે જીસસે નજાત હાસીલ
 હો, વો શખ્સ કેહતા હે, કે જબ મેં હોશીયાર હુવા, તો
 મેંને લોગોંકે દુરૂદ શરીફ સીખાયા. પસ વોહ લોગ પઠને
 લગે. પસ તીનસો મરતબા પઠે, ઇતનેમેં ડુબતી હુધ
 કિશ્તી બચ-ગઈ. ઓર દરિયાકી મોજે ઠેહર ગઈ. વોહ
 દુરૂદ શરીફ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા સદ્દે અલ્લા સૈયેદના મોહમ્મદીન, વ
અલ્લા આલે સૈયેદના મોહમ્મદીન, સલા-તન તોનજ-છના
બેદા, મીન જમીઈલ અહવાલે વસ આફાત, વ તકદી-લના
બેદા, જમીઅસ હાજત, વ તો-તહ-હેરોના બેદા જમી-
અસ સૈયાત, વ તર ફોના બેદા આલફ ૬-૨-જાત. વ
તોઅલ્લે-ગોના બેદા અક-સલ ગાયાત, મીન જમીઈલ
ખયરાતે, શીલ હયાતે, વ ખાઅ-દલ મમાત, ધન્નકા અલ્લા
હુલે શય-ઈન કદીર.

મનકુલ હે કીસી બુઝુર્ગસે, કે ને કોઈ વીદ્ રખ્ખે,
ઓર કસરત કરે ઇસ હુદ્દ શરીફી, તો બ-સબબ બરકત
ઇસ હુદ્દ શરીફકે વોહ જમાલે રસુલુલ્લાહ સલ, કો
બુર ખાબમેં દેખેગા. ઓરે હાજીર હોગા હઝરત સલ, કી
મજલીસમેં.

મદ્રાબેરૂલ હિસલામ, મેં લીખ્યા હે, કે ને કોઈ
બુમઆકે રોજ હજર મરતબે હુદ્દ શરીફ ખરહુ, તો ખા-
બમેં હઝરત સલ, કો દેખેગા. યા મંઝીલ અપની બેહીશતમેં
દેખેગા. અગર હઝરત સલ, કો ખાબમેં ન-દેખે, તો
મુકરર્ કરે, ઇસકો પાંચ બુમઆ તક, તો બુર હઝરત
સલ, કો ખાબમેં દેખેગા. વોહ હુદ્દ શરીફ ચે હે.

અલ્લા હુમ્મા સદ્દે અલ્લા મોહમ્મદીન નીન-નબીઈલ
હુમ્મી.

જો કોઈ શબ્દ જીમઆકો નમાઝ દો રકઆત પડે, ઝોર હર રકઆતમેં બાદ અલ-હમ્દકી સુરતકે, ઝારા મરતમે આ-ય-તુલ કુરસી, ઝોર ઝારા બાર સુરયે ઈખલાસ, યાને ફલહો-વલ્લાહ, પડે, ઝોર બાદ સલામકે દુરૂદ શરીફ એક હજાર મરતમે પડે, તો બાબમેં હજરત સલ, કો દેખેગા. અગર એક વકતમેં જીયારત નસીબ નહો, તો ત્રીન જીમઆ તક યે નમઝ કરે, તો ઈનશા અલ્લાહ, ઝુરૂર જીયારત રસુલ સલ, કી નસીબ હોગી, વોહ દુરૂદ શરીફ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલ્લા મેહમ્દીન, અલ ઉમ્મીયે વ આલીહી વ સલ્લમ.

અહયા-ઉલ્લ ઉલુમ, યેં હે, કે જો કોઈ શબ્દ દો-શાંબાકો ચાર રકઆત નમાઝકી અદા કરે, પેહલી રકઆતમેં બાદ અલ-હમ્દકે સુરયે-ઈખલાસ. દસ બાર, પડે. ઝોર દુસરી રકઆતમેં બીસ બાર સુરયે ઈખલાસ, ઝોર ત્રીસરી રકઆતમેં ત્રીસ બાર, ઝોર ચોથી રકઆતમેં ચાલીસ બાર પડે. ઝોર બાદ સલામકે ૭૫ મરતમે સુરયે ઈખલાસકો પડે. ઝોર ઈસતીગ-ફાર કરે, ઝોર અપને વાલે દેનકે લીયે દુરૂદ લેજે રસુલ સલ, કે ઉપર ૭૫ મરતમે. બાદ ઉસકે, જો હાજત કે હક તગ્યાલાસે માંગેગા, વોહ ઈનશા અલ્લાહ, પાવેગા.

રીવાયત છે, કે રસુલ સલ, કે પાસ એક શખ્સ
 આયા, ઓર અર્જ કીયા, કે યા રસુલુલ્લાહ, કોનસા અ-
 મલ અછછા છે, અલ્લાહ કે તરફ, ફરમાયા હઝરત સલ,
 ને. કે સચ્ચી ખાત, ઓર ઇરાદયે અમાનત, અર્જ કીયા
 કે યા રસુલુલ્લાહ, કુછ ઓરભી ફરમાઇયે, હઝરત સલ,
 ને ફરમાયા, નમાઝ રાતકી યાને તહજ્જ-બુદ્દકી, ઓર રોઝે
 ગરમીકી મોસીમકે, ફીર અર્જ કીયા ઉસને. યા રસુલુલ્લાહ
 કુછ ઓરભી ફરમાઇયે, ફરમાયા હઝરત સલ, ને. કસરતે
 જીકર, ઓર હુરદ ભેજના મુઝ-પર, કે જો દુર કરતા હે
 ફકરકો.

ફરમાયા રસુલ સલ, ને કે. જજા ભુલ જાવે. કોઇ
 ચીઝ તુમમેંસે, પસ હુરદ ભેજો મુઝ-પર, તો યાદ આ-જા-
 વેગી. વોહ ચીઝ.

જો કોઇ હુરદ શરીફ હઝરત સલ, પર ભેજતા હે, તો
 વોહ હુરદ શરીફકા તોહફા ફરીશતે હઝરત સલ, કે પૂહોં-
 આતે હેં. ઇસ તરેહસે કે, પુલાન શખ્સને તુમકો સલામ
 કહા હે. ઓર ખાસીયત હુરદ શરીફકી યે હે, કે ઇસકે
 પહને-વાલેકે ગુનાહ તીન દીન તકે ફરીશતે નહીં લીખતે.
 ઇસ બાસતે, કે શાયદ યે તૌખા કરે, તો ગુનાહ નેસ્ત
 હો-જાવેં.

હુરફ શરીફ સદહા કિસમકે હેં, ઉનમેસેં ચહાં થોડે લીખ્યે ગયે હેં.

બાબ તીસરા.

ફઝાયલે કલે-મયે શરીફ.

આં-હઝરત સલ, ફરમાતે હેં, કે ખબર હી મુજકે. જીખઈલ અલે, ને કે. અય મોહંમદ સલ, અલલાહ તઆલા, ફરમાતા હે, નહીં લેખ હમને અય મોહંમદ સલ, ઉપર ઝમીનકે મોવાફીક કલમયે, લા ઇલાહા ઇલ-લલલાહ, કે. ઓર ઇસ કલમેસે કાયેમ કીયે ગયે. ઝમીન, ઓર આસમાન, ઓર પહાડ, ઓર હરખત,

ફરમાયા હઝરત નખીયે કરીમ સલ, ને કે. કલમયે તૌહીદ, લા-ઇલાહા ઇલ-લલલાહ, મોહંમદર રસુલુલ્લાહ બેહતરીન જીકરોમેં-સે હે. ઓર ઇસી કલમેસે હરએક મોઅમીનકી શકાયત હોગી, હીન કયામતકે.

હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે યે કલમા ઇબલાસઘ, ઓર યે કલમા ઇસલામઘ, ઓર યે કલમા રહમતકા, ઓર તબતકા, ઓર શકાયતકા, ઓર ખખશીશકા હે.

ફરમાયા હજરત સલ, ને કે. અગર રખખા જાવે કલમા, લા-ઇલાહા ઇલિ-લલ્લાહ, એક પલ્લેમેં મીઝાનકે, ઓર રખખે જાવેં તમામ આસમાન, ઓર ઝમીન. દુસરે પલ્લેમેં મીઝાનકે, તો અલખત્તા બારી હોગા પલ્લા કલમા, લા-ઇલાહા ઇલિ-લલ્લાહ, કા.

લીખખા હે, કે જખ કોઇ મોઅમીન કલમા, લા-ઇલાહા ઇલિ-લલ્લાહ, કેહતા હે, તો અલ્લાહ જલ્લ શા-નહુ. ફરમાતા હે કે, ઇન્ની અનલ્લાહો લા ઇલાહા ઇલ્લા અના, યાને તહકીક મેં હું રખ તુમ્હારા. કોઇ નહીં લાયેક બંદગીકે મગર મેં.

એક રોજ રસુલ સલ, ઉપર મીંબરકે બયેઠ-કર વાઅઝ પ્રમાતે થે, ઉસ વક્ત એક એરાખી આયા, ઓર કહા, કે યા રસુલુલ્લાહ, મેં બહોત ગુનેહ-ગાર હું, ઓર હદ્દસે ઝીયાદા મેંને ગુનાહ કીયે હેં. હજરત સલ, ને ફરમાયા કે, અય એરાખી, ગુનાહ તેરે ઝીયાદા હેં, યા સિતારે આસમાન કે ? એરાખીને અર્ઝકી, કે યા રસુલુલ્લાહ, મેરે ગુનાહ ઝીયાદા હેં, ફીર પુછા હજરત સલ, ને. કે. અય એરાખી ગુનાહ તેરે ઝીયાદા હેં. યા બગ યાને પ-તે દર-ખતોકે ! કે જો ઉપર તમામ ઝમીનકે હેં. અર્ઝ કી, કે યા રસુલુલ્લાહ મેરે ગુનાહ બરગે દરખતોં-સેબી ઝીયાદા

હેં, શીર ફરમાયા હજરત સલ, ને કે. અય ઝેરાખી, તેરે
 ગુનાહ જીયાદા હેં, યા રહમત ખુદાકી જીયાદા હે. તેરે
 ગુનાહોંસે ? ઝેરાખીને અર્જ કી, કે યા રસુલુલ્લાહ, અ-
 ગરચે મેરે ગુનાહ બહોત હેં, મગર રહમત ખુદાકી મેરે
 ગુનાહોં-સેથી જીયાદા હે. શીર ફરમાયા રસુલ સલ, ને
 કે. કેહ, લા ઇલાહા ઈસ્લિ-લ્લાહ, ઝોર જોરસે પઠ.
 ઇસકો સાથ મોહુખતકે, પસ પઠા ઉસને યે કલમા આ-
 વાઝસે. શીર ઇરમાદ કીયા, હજરત સલ, ને. ઉસકો વાસતે
 નમાઝકે. ઝોર ફરમાયા, કે પઠા-કર તુ નમાઝ જમાઅતસે
 શીર પઠાકર ઇસ કલમેકો. બેશક અલ્લાહ, બખશેગા તેરે
 ગુનાહોંકો,

રીવાયત હે, કે કલમા માનીક તલવાર તેજકે હે. પસ
 જીજને લીયા ઇસ્લિ તલવાર તેજકો હાથમેં, તો નહીં આનેકા
 કોઈ દુશ્મન પાચ ઉસકે, પસ મોઅમીનોંકી તલવાર કલમચે,
 લા ઇલાહા ઈસ્લિ-લ્લાહ, હે. જીજકી અખાત પર યે
 કલમા હોગા, તો આગ જહન્નમકી ઉસસે કોસોં દુર ભાગ
 જાવેગી. ઝોર ચેહુથી જાનના આહીચે, કે તલવાર ઉસકો
 કેહતે હેં, કે જીજકો ધાર તેજ હોવે, ઝોર અંગભી ન-લગા
 હોવે, ઝોર અગર ધાર ઉસકી નહીં હો, ઝોર ઉસપર
 અંગભી બહોત હો, તો વોહ કુછ કાટ નહીં કરતી હે. તો
 અયસી તલવાર કોસ કામકી ! કયું કે ઉસસે દુશ્મન કોઈ

નહીં કરેંગા. પણ અગરચે કલમા તલવારકે માનીંદ હે, મગર જખ-તક, કે ઉસ કલમેકી ધાર નમાઝ ઓર ઇબાદત વ-ગયરાચે તેઝ ન-કરોગે, તો ફીર ચે તલવાર કીસ કામકી હોગી !

ફરમાયા રસુલ અલ, ને કે, ને કોઈ કહે, લા ઇલાહા ઇલ-અલ્લાહ, રાત ઓર દીનમેં, તો અલ્લાહ તઆલા, ઉસકે બહોત ગુનાહ દફા કરેગા.

કલમા જન્નતકી કુંજ હે, ને કોઈ ઉસકે પઢનેકી ઝીયાદા કસરત કરેગા, તો ઉસકે વાસતે જન્નતકે આઠોં દરવાઝે ખોલે જાવેંગે. કલમા અશકા ખઝાના હે, ને કોઈ બાદ હર નમાઝકે ૧૦૦, સો મરતબે ચે કલમા પઢેગા, તો બેશક વોહ જન્નતી હે.

રીવાયત હે, કે ને કોઈ પાંચ ચીઝોંકો ઇખત્યાર કરેગા, તો વોહ સઈદ યાને નેક-ખખત હોગા. વોહ ચીઝેં ચે હેં,

૧, હર સાઅત ઓર હર લહઝા, લા ઇલાહા ઇલ-અલ્લાહ મોહમ્મદર રસુલુલ્લાહ, કેહતા રહે.

૨, જખ કીસ્તી ખીમારીમેં ઓર આફતમેં ફંસા હો, તો, ઇન્ના લીલ્લાહે વ-ઇન્ના ઇલય-હે રાજે-ઉન, કહે.

૩, અગર કોઈ અમર નાખુશ પેશ આવે, તો “લા હવલા વલા કુવ્વતા ઇલલા બિલ્લા-હીલ અલી-ઈલ અઝીમ” કહે.

૪, જળ કોઈ નેઅમત મીલે, તો અલ-હમદો લિલ્લાહે રખીલ આ-લ-મીન. કહે.

૫, જળ કોઈ શુરૂ કામ કરે, તો બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ, કહે, ઓર કોઈ શુનાહ સાદીર હો, તો અસ-તગ શીરૂલાહા, વ અતુબો ઇલેહ કહે.

મનકુલ હે, કે એક બુજુર્ગ, અપની લખેં મુંડવાતે વક્ત કુછ પઢતે થે. હજ્જામને કહા, કે હઝરત ઠહેર જાઓ, અયસા ન હો, કે હોંટ કટ જાવેં. જિ-હોંને કહા, કે હોંટકા કટજાના મેરે નજદીક બેહતર હે, જીકરૂલાકે તરક કરનેસે.

ફરમાયા રસુલ સલ, ને કે, જો કોઈ હજર બાર કહે, લા-ઈલાહા ઇલ-લ્લાહ, તો અલ્લાહ તઆલા, ઉસકે સાત ચીજેં ઇનાયત કરેગા. વોહ થે હે,

૧, સકશતે મૈત ઉસપર આસાન હોવે.

૨, દુન્યાસે બા-ઈમાન જાવે.

૩, ઉસકી કબર કુશાહા હોગી.

૪, ના-મયે આમાલ ઉસકે દાહને હાથમેં લીન કયામતકે દીયે જાઈગે.

૫, પક્ષા મીઝાનકા ઉસકી નેકીયોસે ભારી હોગા.

૬, મુનકર નકીરકો અછછી સુરતમે દેખેગા.

૭, પુલ-સિસતસે માર્નીદ બાજલીકે ગુજરેગા.

ફરમાયા હજરત સલ, ને કે, કહે, લા-ઈલાહા
ઈલ-લલ્લા-હુલ મલે-કુલ હકકુલ-મુમીન. હર રોજ
૧૦૦, સો મરતખે, તો ઉસકો મુફલેસી ન-સતાવે, ઓર
કબરમે વહથત ન-હોગી. ઓર દીલ ઉસકા ગની હોગા.
ઓર વોહ જન્નતમે દાખીલ હોગા.

હદીસે શરીફમે આયા હે, યાને ફરમાયા રસુલ સલ,
ને કે, અય ઈમાન-વાલો, બારી રખ્યો તુમ અપની ઝમા-
નકો સાથ કલ-મયે, લા-ઈલાહા ઈલ-લલ્લાહ, કે, યાને
હર સાઅત ઓર હર લહઝા, અપને પરવર દીગાર, કો
યાદ કરો. ઓર ઉસસે હરગીઝ ગાફીલ ન-રહો. ચુનાંચે
હક-તઆલા, અપને કલામે પાકમે ઈરશાદ ફરમાતા હે.
યા ઐયો-હલ લીલના આ-મનુજ કુરદલ્લાહા જુક-રન
કસી-રંવ, વ સખખેહુ-હો જુક-રતંવ વ અસીલા.
યાને અય ઈમાન-વાલો, યાદ કરો અલ્લાહકો બહોત,
ઓર પાકી બોલો ઉસકી સુબહો શામ, યાને યાદ કરો
અલ્લાહકો બહોત, રાતકો ઓર દીનકો. જંગલમે
ઓર ફરીયામે ઓર સેહ-હત ઓર બીમારીમે, ઓર
પોશીદા ઓર ખાહીરમે.

કિતાબ કુતુહાલે મક્કીયા, મેં લીખ્યા હે, કે જે
કોઈ શખ્સ ૭૦ હજાર મરતબે કલમયે શરીફકા વીઠં કરેગા,
તો વોહ બહીશતમેં દાખીલ હોગા.

બાબ ચૌથા.

કુરઆને શરીફ ઓર તીલાવતે કુરઆન શરીફકે
ફઝાયેલ.

હદીસે શરીફમેં હે, કે રસુલે અકરમ સલ, ને ફર-
માયા, કે જે લોગ અદલાહ તઆલાકે કીસી ઘર યાને
મસજીદમેં જમા હોકર કુરઆન શરીફકો પઢતે પઢાતે હે,
તો ફરીશતે ઉનપર ઉસ વકત તક અપને બાહુઓંકા સાંચા
કીયે રખતે હે. ઓર ઉનકે લીયે મગફેરત માંગતે રહેતે
હે. યહાં-તક કે, વોહ ઉસે છોડકર કીસી ઓર બાતમેં
મથગુલ હો-જાયે. ઓર જે શખ્સ કીસી રાસ્તે પર ખુદાકી
ખુશનુહી હાસીલ કરનેકે લીયે ચલતા હે, તો ખુદા ઉસકે
લીયે જત્તતકા રાસ્તા આસાન કરદેતા હે. ઓર જે શખ્સ
અમલમેં દેર કરદેતા હે, તો ખાનદાની શરાફત ઉસકો
કુછ ફાયેદા નહીં દેતી.

ઓર ફરમાયા આપને, કે જો લોગ એક જગા જમા
હોકર અદલાહ તઆલાકી કિતાબ પઢતે હેં, તો વોહ
અદલાહ તઆલાકે મેહમાન હો-જાતે હેં. ઓર ફરમાયા
રસુલ સલ, ને કે, જો લોગ એક જગા જમા હોકર
અદલાહ તઆલાકા જીકર કરતે હેં, ઓર ઉસ જીકરમેં
વોહ સીફં ઉસકી ખુશનુદી, ઓર રઆ-મંદી ચાહતે હેં,
તો એક પુકારને-વાલા ઉન્હેં પુકાર કર કેહતા હે. “ઉઠો
તુમહારી ખુરાઈયાં નેકીયોંસે ખદલ દી-ગઈ હેં.” ઓર
રિવાયત હે, કે આપને ફરમાયા હે, કે જીજી શખ્સને કુરઆન
શરીફ પઢકર પઢાયા, ઓર સુનાયા, વોહ કસ્તુરીસે બરી
હુઈ મુશકકી માનીંદ હે. જીસકી ખુશખુ સારે મકાનમેં
મહક રહી હો. ઓર જીસ શખ્સને પઢકે અપને પેટમેંહી
રખખા, ન કીસીકો પઢાયા, ઓર ન સુનાયા, તો ઉસકા
હાલ ઉસ મુશકસા હે, જીસમેં કસ્તુરી ભરકર મોંઢ બાંધ-
દીયા ગયા હો.

હજરત અબુ સઈદ ખદરી રહી, કેહતે હેં, કે રસુલ
સલ, ને ફરમાયા, કે કયામતકે દીન તીન શખ્સ કસ્તુરીકે
ટેલોંકે ઉપર ખડે હોંગે, જીનકો કયામતકે દીનકી સખત
બખસહટ નઝદીક તક ન-આઈ હોગી. ઓર ન હિસાબકા
ખૌફ ઉનકે દીલોં-પર છાયા હુવા હોગા. એક શખ્સ તો
વોહ હે, જીસને મહઝ સવાબ સમજ-કર કુરઆન શરીફ

પઢા, ઓર સવાળ-હી સમજ-કર લોગોંકા ઇમામ બના. ઓર એક વોહ શખ્સ, કે જીસને સવાળ સમજ-કર અબ્બાન કહી, ઓર એક વોહ ગુલામ, કે જીસને અદલાહ તઆલાકા હક, ઓર અપને માલીકોંકા હક અદા કીયા.

ઓર અબુ ઇમામા ફરમાયા કરતે થે, કે લોગો, કુરઆન શરીફ પઢો. કયું કે ખુદા-તઆલા, ઉસ દીલકો અબ્બાન નહીં કરતા, કે જીસને કુરઆન શરીફ હીફઝ કીયા હો. ઓર રસૂલ સલ, ને ફરમાયા, કે અદલાહ તઆલા, ને બહોત લોગોંકે દરજે કુરઆન શરીફકે સખબ જુલંદ કર દેતા હે. ઓર બહોત લોગોંકે દરજે ઇસકે સખબ પસ્ત કર દેતા હે.

હઝરત અબુ સઈદ ખદરી રહી, ફરમાતે હે, કે એક શખ્સને રસૂલ સલ, કી ખીદમતમેં આકર અર્જ કીયા, કે મુજકો કુછ વસીયત પ્રમાઈયે? આપને ફરમાયા, અદલાહ તઆલાસે હમેશા ડરતા રેહ, કે અદલાહસે ડરના સખ નેકીયોંકી મોહર હે. ઓર જીહાદ કીયા કર, કે જીહાદ ઇસલામકી રોહબા-નીયત હે. ઓર ખુદાકા જીક કીયા કર. ઓર ખુદાકી કિતાબ હમેશા પઢા કર કે વોહ તરે વાસતે ગુર હે ઝમીનમેં, ઓર જીકર હે આસમાનમેં. ઓર સીવા કીસી નેક બાતકે, ઓર સખ બાતોંસે અપની ઝબાનકો બંદ રખ. કે તુ ઉસકે સખબ ચયતાન-

પર ગાલીબ રહેગા. ઓર ફરમાયા રમુલ સલ, ને કે, કુરઆન શરીફ પઢને-વાલે લોગ ખુદાકે હોસ્ત ઓર અખલીસ હેં.

હુશામ ખીન હારીસ, હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસસે રિવાયત કરતે હેં, કે જનાબ રમુલ સલ, ને ફરમાયા. અય ઇબ્ને અબ્બાસ, કયા મેં તુજકો અયસા તોહફા નહું ! કે જો મુજકો જીજ્ઞાસલ અલે, ને હીફઝકે લીયે તાઅલીમ ફરમાયા હે. ઇબ્ને અબ્બાસ કેહતે હેં, કે મેંને અર્ઝ કીયા, હાં. યા રમુલુદ્દલાહ, ફરમાયા, કે એક તરતરીમેં ઝાફરાનસે અલ-હમ્દ, શરીફ આખીર તક, ઓર સુરતે મુદક, ઓર સુરતે હશ્ર, ઓર સુરતે વાકેઆ, લીખ-દે. ઓર ઝમઝમ, યા મેહ, યા હુસરે સાફ પાકીઝા પાનીસે ઘોકર, તીન મીસકાલ દુધ, ઓર દસ મીસકાલ નળાતે મુફ્ફ (મીસરી) ડાલકર સુખોહકે વક્ત નિહાર મોંહ પીઝે. બાદ દો-રકઆતેં અદા કર. જીનકી હરએક રકઆતમેં સુરયે ફાતેહા સો બાર, ઓર સુરયે હખલાસ સો બાર પઢ. ફીર એક રોઝા રખ. ઇબ્ને અબ્બાસ રહી. ફરમાતે હેં, કે ઇસ અમલકો આલીસ રોજ ગુજરને નહીં પાતે. કે હાફીઝા બઢ જાતા હે. ઓર યે અમલ સાઠ બરસસે કમ ઉપર વાલેકે લીયે હે. ઓર ફરમાતે હેં, કે હમને ઇસકો આજમાયા. તો સહી નીકલા, ઓર ઇસકો લીખકર

અપની અવલાદકો પીલાયા કરતે થે. આસીમ કેહતે હેં, કે મેને ઉસકો ખુદ અપને લીયે લીખ્યા થા, જખકે મેં પપ, સાલકી ઉમરમેં થા. પસ દો મહીને નહીં ગુજરે થે, કે મેરા હાફીઝા ઈસ કહરે બઢ-ગયા, કે ખ્યાન નહીં હો-સકતા.

હઝરત જાઅફરે સાદીક રહી. બ-વકતે તિલાવતે કુરઆન થે દુઆ પઢા કરતે થે.

અહ્લા-હુમ્મહ-દેની બિલ-કુરઆન, અહ્લા-હુમ્મહ અજર-ની બિલ-કુરઆન. અહ્લા-હુમ મરજુક-ની બિલ કુરઆન. અહ્લા-હુમ્મગ-ફેરલી બિલ-કુરઆન, અહ્લા હુમ-મર-હુમની બિલ-કુરઆન.

હઝરત આયેશા રહી. કરમાતી હેં, કે જનાબ રસુલ સલ, જખ કહી કીસી મજલીસમેં જુલુસ ફરમાતે, યા કુરઆન શરીફ પઢતે, યા નમાઝ પઢતે, તો ઉસકે ખતમ હોનેકે બાદ થે ચંદ કલમે પઢતે.

સુબહા-નકા, અહ્લા-હુમ્મહ વખે-હમદકા, અશ-હદા અન લા-હલાહા ઈલલા અનતા વહ-દકા, લા-શરીકા લકા, અસતગ-ફેરકા, વ-અતુબા ઈલિય-કા.

મેને અર્જકી, યા રસુલુલ્લાહ સલ, મેં દેખતી હું, કે જખ આપ કીસી મજલીસમેં જુલુસ ફરમાતે હેં, ઓર કુરઆન શરીફકો તિલાવત ફરમાતે હેં, તો ઉસકે આખીર થે કલમા પઢા કરતે હેં, ફરમાયા, હાં. જો શખ્સ કોઈ

નેક ખાત કહી, તો ઉસ ખાત પર ચે કલેખાત ઉસકે લીચે
મોહર હો-ખાતે હેં, ઓર ને શખ્સ કોઈ ખુરી ખાત
મોહસે નીકાલે, તો ચે કલેખાત ઉસકે લીચે કફૂઆ
હો-ખાતે હેં.

હઝરત રસુલે અકરમ સલ, ને ફરમાયા, કે ને
મોઅમીન કુરઆન શરીફ પઢતા રહતા હે, ઉસકા હાલ
તુરંજકે જયસા હે. જુસકા મઝાબી ઉમદા ઓર ખુશખુ
કુછ નહીં હે. ઓર ને કોઈ ફાજર ઓર ફાસીક કુરઆન
શરીફ પઢતા હે, તો વોહ રીહાનકી તરેહ હે, કે ને
ખુશખુ તો હેતા હે, મજર મઝા તલખ રખતા હે, ઓર
ને ફાજર કુરઆન શરીફ નહીં પઢતા, ઉસકા હાલ તુમ્બેકે
જયસા હે. કે મઝા તલખ હે, ઓર ખુશખુ નહીં હે. ઓર
અખુ ઇમામા રહી, સે મરવી હે, કે રસુલ સલ, ને ફરમાયા,
કે પઢો કુરઆન શરીફ, કયું કે વોહ પઢને-વાલેકા ખહોત
આછછા સીફારશી હે. ઓર આં-હઝરત સલ, ફરમાતે હેં,
કે ને શખ્સ કુરઆન શરીફમે સે ૮૦ આયતેં પઢ લેતા હે.
ખુદા ઉસકે લીચે દુન્યાકી હરએક શયકે અહદકે મોવાફીક
નેકીઆં લીખ હેતા હે. ઓર હઝરત અબદુલ્લા ખીન મસઉદ
ફરમાયા કરતે થે, લોગો કુરઆન શરીફમે હમેશા નજર
હાલા કરો. કયું કે ઇખાદત હે.

હજરત ઉસમાન ઇબ્ને અફફાન રહી, કુરઆન શરીફકો જુમઆકે દીનસે શરૂ કરકે, જુમેરાતકી રાતકો ખતમ કીયા કરતે થે. ઓર હજરત ઉમર બીન ખત્તાબ રહી, ને ફરમાયા, કે જો શખ્સ રાતકો ઉઠકર મીસવાક, ઓર વુજુ કરકે નમાઝમેં ખડા હો-જાતા હે. ઓર તકબીર કે સાથ કુરઆન શરીફ પઠતા રેહતા હે, તો ફરીશતા અપના મોંહ ઉસકે મોંહ-પર રખકર કેહતા હે. પઠ પઠ, તો અછછા હે. ઓર યે કામ તેરે લીયે અછછા હે. ઓર અગર વુજુ કરલેતા હે, મગર મીસવાક નહીં કરતા, તો ફરીશતા ઉસકી હીકાજત કરતા હે, ઉસસે આયેદ કુછ નહીં કરતા, આગાહ હો, કે તહકીક કુરઆન શરીફકો નમાઝમેં પઠતા એક ખજાના હે, બેફરીશતકે ખજાનો-મેંસે, ઓર ખહોત અછછા અમલ હે. લે-હાજા જહાં-તક તુમસે હો-સકે, ઇસે કસરતસે પઠો. ઓર તહકીક નમાઝ નુર હે. ઓર ઝકાત રૌશન દલીલ હે. ઓર સખ્ર રૌશની હે. ઓર રૌઝા હાલ હે. ઓર કુરઆન શરીફકી હુજ્જત હે, તુમહારે લીયે, ઓર તુમહારે ઉપર. ઓર કુરઆન શરીફની ઇજ્જત કરો. બે-ઇજ્જતી ઓર બે-અદબી મત કરો. કયુકે અદલાહ-તઆલા, ઉસ શખ્સકી ઇજ્જત કરતા હે. જો ઉસકી ઇજ્જત કરતા હે. ઓર જો ઉસકી બે-ઇજ્જતી કરતા હે, અદલાહ તઆલા, ઉસકી બે-ઇજ્જતી કરતા હે. ઓર તુમહેં માઅલુમ

હો, કે જો શખ્સ કુરઆન શરીફ પઢે. ઓર હીફઝ કરે. ઓર ઉસપર અમલ કરે, તો અલ્લાહ તઆલાકે નઝદીક કયામતકે હીન ઉસકી હાઅવત હે, અગર ચાહીયે, તો દુન્યાહીમેં ઉસકો ઇનાયત ફરમાવે.

કુરઆન શરીફકો નિહાયત ખુલુસ ઓર મોહબ્બતસે પઢે. કે જીસસે મકસુદ મહઝ ખુદાવંદ તઆલાકી ખુશનુદી, ઓર રઝામંદી હો. ઓર ઉસકા બહોત અદબ કરે. ઓર પઢતે વક્ત યેહી ખ્યાલ કરે, કે અલ્લાહ તઆલાસે મેં હમ કલામ હું, ઓર ઉસે દેખ-રહા હું. યા વોહ મુઝે દેખ-રહા હે. ઓર જબ પઢના ચાહે, તો પેહલે મોંહકો મીસવાકસે સાફ કરે, ઓર મીસવાક કરતે હુયે કહે. અલ્લાહ-હુમ્મા બારેક-દી હીફે, યા અર હમુર રાહેમીન. ઓર મીસવાકકો દાંતોકે સખ અનરાફમેં ફેરે. ઓર મીસવાક લકડોટી હોની ચાહીયે. ઓર બેહતર યે હે, કે પીલુકે દરખતકી હો. અગર સુખ ગઈ હો, તો પાનીસે ઉસે નરમ કરલે. ઓર અગર મોંહ ખુન વ-ગયરાસે ના-પાક હો, તોબી ધોનેસે પેહલે કુરઆન શરીફકા પઢના બાયેઝ હે. મમનુ નહીં, ઓર નીકાયત ખુશુ ઓર ખુજુ ઓર તફકુર, ઓર તદખ્ખુરસે પઢે. ઓર પઢતે હુયે રાયે, ઓર અગર ન રા-સકે, તો રાની સુરતહી બનાયે. આરેશીનકા તરીકા ઓર સાલેહીનકા દસ્તુર યેહી હે. હઝરત ઇબ્રાહીમ ખુવાસ ફરમાતે

હેં, કે લીલકી હવા પાંચ વીજેં હેં. અવલ સોચ સમજ-કર કુરઆન શરીફ પઢના. દુસરા ખાલી પેટ રેહના. તીસરા સતકે ખુદાકી ઇબાદતમેં ગુનાર દેના-ચોથા સહરીકે વક્ત ખુદાકે આગે ગડ-ગડાના, ઓર આજીઝી કરના. પાંચવાં નેકાંકી સોહબતમેં બયેઠના. ઓર કુરઆન શરીફ હેખકર પઢના હીફઝ પઢનેસે બેહતર હે.

ઓર જાનના આહીયે, કે કુરઆન શરીફકો ખુલંદ આવાજસે પઢનેકી ફઝીલતભી અહાદીસસે સાખીત હે. ઓર આહીસ્તા પઢનેકી ફઝીલત-મેંભી અહાદીસ વારીદ હુઈ હેં. મગર આહીસ્તા પઢના અફઝલ હે. કયુકે ઉસમેં રીયાસે ઇનસાન મહપુઝ રેહતા હે. ઓર અગર રીયાકા ખૌફ ન હો, તો ફીર ખુલંદ પઢના અફઝલ હે. બ-શરતેકે કીસ્મી નમાઝી, યા સોયે હુયે વ-ગયરાકો તકલીફ ન પહોંચે. ઓર ઇસ સુરતમેં ખુલંદ પઢના અફઝલ ઇસલીયે હે, કે અમલ ઇસમેં બહોત ઝીયાદા હે. ઓર ઇસ પઢનેકા નફા દુસરે આદમી-કોભી પહોંચતા હે. ઓર પઢને-વાલેકી હીમ્મતકો ફીકર ઓર તદબીરમેં મસફૂફ રખતા હે. ઓર ઉસકે કાનકો કુરઆન શરીફકી તરફ લગાયે રખતા હે, ઓર નીંદકો ઉડા દેતા હે. ઓર ખુશી ઓર લજજતકો બડહા દેતા હે. ઓર સોયે હુયે ઓર ગાફીલકો જગાતા હે. પસ અગર ઇન બાતોં-મેંસે કીસ્મી બાતકી પઢને-વાલા નિયત કરે, તો

બુલંદ પઢના બેહતર હે, ઓર આવાઝકો સંવારકર પઢના
 મુસ્તહબ હે. બ-શરતેકે દરાઝી આવાઝકે સબબ હકદે
 ફરમાનસે નીકલ-કર ગીતસે મુશાબા ન-હોબાયે, કયુંકે
 ઇસસે હરફ ઘટ બઢ જાતા હે. જો કે મમનુ હે. ઓર
 મુસ્તહબ હે. કે જબ સુરતકે દરમ્યાનસે પઢને લગે, તો
 ઇબતીહાયે કલામસે શુરકરે. નકે સારે સીપારે ચા મંઝીલ ચા
 રકુઅસે, કયુંકે અકસર વોહ વસતે (દરમ્યાન) કલામમેં વાકેઅ
 હોતે હે, જસકા તાઅલ્લુક ઓર રખત દુસરે કલામસે
 હુવા કરતા હે. પસ આદમીકો આહીયે, કે જો લોગ ઇસ
 ખાતસે બે-બખર હે. ઉનકો દેખકર ધોકા ન ખા-બાયે.
 ઇસી વાસતે ખાઝ ઉલમાને ફરમાયા હે, કે કેઠાં છોટીસી
 સુરત પુરી પઢના ઇસસે બેહતર હે. કે કીસી લંબી સુરતકે
 દરમીયાનસે કુછ થોડાસા છોટીસી સુરતકે બરાબર પઢા
 જાયે, કયુંકે અકસર લોગોંકો આયાતકા રખત માઅલુમ નહીં
 હુવા કરતા. ઓર સુરતે અનઆમકો એક રકઆતમેં પઢના
 મના હે. ઓર યું કેહના મકરૂહ હે, કે પુલાન આયત,
 ચા પુલાન સુરતકો મેંને બુલા દીયા હે, બલકે યું કહે
 કે મુઝે બુલ ગયે હે. ઓર રમુલ સલ, ને ફરમાયા હે,
 કે કેઠાં શખ્સ યું ન કહે, કે મેંને પુલાની આયત બુલાદી
 હે. બલકે યું કહે, મેં બુલા દીયા ગયા હું. ઓર ફરમાન
 ચરીફ પઢનેકો બહોતહી તાકીદ આઈ હે. ઇસલીમેં જો

હમેશા પઢના આહીયે. ન દીન ન રાત. અગર થોડી થોડી આયતોં હરરોજ પઢી જાયેં, તો પઢને-વાલેકો કુરઆન શરીફ પઢનેકા હીફજ હાસીલ હો-જાતા હે. હઝરત ઉમર ષદી, સે રિવાયત હે, કે રમુલ સલ, ને ફરમાયા, કે કીસી શખ્સને રાતકો કુરઆન શરીફ કુછ પઢા થા, મગર નીંદકે ગલબેસે પઢના મતરૂક હો-ગયા. ઓર ફીર ઉસને નમાઝે. ઝોહરકે અરસેકે દરમીયાન પઢલીયા. તો ઉસકે નામયે આમાલમેં લીખ-દીયા જાતા હે. કે ગોયા ઉસને રાતકો કુરઆન શરીફ તીલાવત કીયા-ઓર આપને ફરમાયા. કુરઆન શરીફ પઢનેવાલેકા હાલ મોઅલ્લકા ઉંટોંકે જયસા હે. કે અગર ઉનકો પકડે રખજે, તો રૂકે રહતે હે. ઓર અગર છોડ દે, તો હાથસે નીકલ-કર જાતે રહતે હે. ઓર ફરમાયા, જો શખ્સ કુરઆન શરીફ પઢકર ભુલા દેતા હે. વોહ કયામતકે દીન જખ ખુદા-નઆલાસે સુલાકાત કરેગા, તો હાથ કટા હોગા. ઓર આપને ફરમાયા, જો કો કુરઆન શરીફકે ભુલ જાનેકા ખોફ હો, વોહ યે પઢે. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા-હુમ્મા નવ્વેર બે-કિતાબેકા બ-સ-સરી, વ અતલેક ખીહી લીસાની, વશ-રહ ખીહી સદરી, વસ તાઅ-મીલ ખોહી જ-સ-દી, બે-હવ-લેકા, વ કુવ્વતેકા, ફ-ઠજહુ, હા-હવલા વ-લા કુવ્વતા ઈદલા બેકા.

એક શખ્સને રસુલ સલ, કી ખીદમતમે કુરઆન શરીફકે ભુલ જાનેકી શીકાયત કી, ઓર અર્જ કી. યા રસુલુલ્લાહ સલ, મુજે અયસી ચીઝ તાઅલીમ ફરમાઇયે, જે મુજે ઉસકી બજાયે કાફી હે:-જાયે. ફરમાયા, પઢા કર. બિસ્મીલ્લા વલ હમ્દો લિલ્લાહ, વલા ઇલાહા ઇલિ-લ્લાહો વદ્દનાહો અકબર, વલા હુવલા વલા કુવ્વતા ઇલ્લા બિદના-હીલ અલી-ઇલ અલીમ.

ખુદા તઆલા, ઉસસે ૭૦ દરવાઝે બલાકે ફેર લેતા હે. યાને બંદ કરદેતા હે. ઉનમેં પેહલા દરવાઝા ગમ ઓર મુસીબતકા હે.

બાબ પાંચવાં.

ફઝાયેલે બિસ્મીલ્લા શરીફ.

જાનન. ચાહીયે, કે બિસ્મીલ્લા શરીફ, કુરઆને શરીફકી પેહલી આયત હે. ઓર રસુલ સલ, જે ખત હીસાકો ધરિયાલ ફરમાતે, તે હસમેં સબસે પેહલે બિસ્મીલ્લા, બીખી જાતી-ચી.

મનકુલ હે, કે મનસુર બીન અમ્મારકો રાસતેમેં કાગજકા એક પરચા, કે જીસમેં બિસમીલ્લા શરીફ લીખખી થી, વોહ મીલ ગયા, -ઉન્હોંને ઉસકો ઉઠા લીયા, ચોર ચુકે ઉતકો કોઈ જગા રખનેકી ન-મીલી. ઇસલીયે ઉસકો નીગલ ગયા. ફીર રાતકો ખાબમેં દેખ, કે કોઈ કેહતા હે, કે અય મનસુર, તુને જો ઇંસ કાગજકી ઇંજાત કી, ઇસલીયે તુજ-પર અલ્લાહા તઆલાને હિકમતકા દરવાજા ખોલ લીયા. તબસે વોહ જો બાત કરતે, વોહ હિકમતસે કરતે.

રમુલ સલ, ફરમાતે હેં, કે જીસ કાગજમેં ખુદાયે તઆલાકા કોઈ નામ લીખખા હુવા હો, ચોર વોહ ઝમીન પર કહીં ગીરા હુવા હો, તો જબ-તક ખુદાયે તઆલા, ઉસકો વહાંસે ઉઠાનેકે લીયે કોઈ અપના હોસ્ત ન-લેજે, વહાં તક ફરીશતે અપને બાજુઓંસે ઉસકો ઘેરે રખતે હેં, ચોર જો શખ્સ અયસે કાગજકો ઝમીનસે ઉઠા-લેતા હે, તો ખુદાયે તઆલા, ઉસકા મરબખા ઇલ્લી-ઇનમેં ખુલંદ કર દેતા હે.

બિશર બીન હારીસ હાફીઝી તૌબાઝ બાએસ યે હુવા થા, કે ઉન્હોંને કહીં રાસતેમેં પાઉંસે રોંઠા જાતા હુવા, એક સમજ જીસમેં ખુદાકા નામ લીખખા હુવા થા, વોહ પાયા. ઉસકો ઉઠાકર એક દીરહમકા ઇલ્લર ખરીદ કરે ઉસે

લગાયા. ચોર દીવારકી કાટમેં રખ-દીયા. જખ રાત હુઈ, તો ખાખમેં દેખા, કે કોઈ કેહતા હે, કે અય બિશર, તુને મેરે નામકો મોઅત્તર કીયા હે, ચોર મેં તેરે નામકો દુનીયા ચોર આખેરતમેં મોઅત્તર કહંગા. ચુનાંચે અય-સાહી હુવા, કે જો જની લોગ પયદલ નહીં ચલતે થે, ચોર નંગે પાઉં ચલનેકો આર જાનતે થે, ઉનકે મરનેસે ઉનકા નામબી મરે ગયા, કે અખ ઉનકા કોઈ નામ નહીં લેતા. ચોર યે શખ્સ ફકીર થા. કે નંગે પાઉં ફીરતા થા, ઉસકા નામ સાલહા સાલ તક ખાત્રી રહા. પસ કામ અયસાહી કરના ચાહીયે, કે અદલાહ તઆલા કે નજદીક કીસી કામ કરને વાલેકા નેક કામ જાયે ચોર રાયેગાં નહીં જાતા. ચોર જનાખ રસુલ સલ, ને ફરમાયા હે, કે અપને અપને ખતોં ચોર રીસાલોમેં બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ. લીખ્યા કરો. ચોર લીખતે વક્ત જખાનસે પઢાબી કરો.

હજરત ઉસમાન રહી, સે બિસ્મીલ્લા, કી ખાખત કીસીને પુછા, તો ઉન્હોંને ફરમાયા, કે યે અદલાહ તઆલાકા ઇસમે આજમ હે. ચોર ફરમાયા, કે બિસ્મીલ્લા, ખુદા કે ઇસમે ખાતીન પર દલાલત કરતા હે, ચોર ઉસસે જો દુઆ માંગી જાયે, તો કુખુલ હો-જાતી હે.

મનકુલ હે, કે જો શખ્સ બિસ્મીલ્લા શરીફનો ખારા હજાર ખાર પઢે. ઓર હર હજાર પઢનેકે ખાદ દો રકઆત નમાઝે નફીલ પઢે, ઓર જો હાજત હો, વોહ ખુદાસે માંગે. ફીર બિસ્મીલ્લા પઢના શુરૂ કરે, ઓર એક હજાર પઢે. ખાદ દો રકઆત નમાઝે નફીલ પઢે. ઓર દુઆ માંગે, ઇસ તરેહસે ખારા હજારકી ગીનતી પુરી કરે, ઓર જનાબે ખારીમે દુઆ માંગે, તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકો હાજત રવા હો-જાયેગી.

શેખ અબુ મોહમ્મદ ખીઝરી રહી, લીખતે હે, કે ઈમામ અબુ યાકુબ શાજલી કેહતે હે, કે ઈબ્રાહીમ બીન મુસા, એક ખુજુર્ગ થે, ઉન્હોંને ઇસા બીન દાઉદ ફકીહ, કે જો કરામાતે અવલીયાકા સુનકીર થા, ઉસકે હકમે ખદ-દુઆ કી, કે વોહ પાગલ યાને દીવાના હો-જાવે. યુનાંચે અયસાહી હુવા, કે વોહ દીવાના હો-ગયા, ઓર ઉસી હાલ-તમે મર ગયા. ઉન ખુજુર્ગકે આગે લોગોંને હાકીમ કે ઝુલ્મકી શિકાયત કી, તો ઉન્હોંને ખહોતસી ખલકત દરીયા કે કિનારે પર જમા કરકે, (બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ, હજાર મરતબે, ઓર અલ-હમદો લિલ્લાહ, હજાર ખાર, ઓર લા-ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ, હજાર ખાર, ઓર હુરૂફ શરીફ, હજાર ખાર પઢ-કર, હાકીમકે લીખે

બદ-દુઆ હજાર બાર કી, પસ વેહ હાકીમ ગીરફતારે
બલા હુવા. ઓર ઉસકી સદતનત તખાહ હો-ગઈ,

એક આરીફ ફરમાતે હેં, કે બિરમીદલા હિર રહમા
નિર રહીમ, કે ૧૯ હરફ હેં, ઓર દોજબકે દારોગેલી
૧૯, હેં, તો અદલાહ તઆલા, ઉન ઓન્નીસ હરફોંકે
તુફેલ દોજબકે ઓન્નીસ દારોગોંકો મોઅમીનોંકે લીયે દફા
કરદેતા હે.

બાબ છટ્ઠા.

સુ-ર-યે ફાતેહા (અલ-હમ્દ) કે ફવાયેદ.

યે સુરત મક્કો, યાને મકકે શરીફમેં નાઝીલ હુઈ હે.
ઓર સુ-ર-યે ફાતેહા ઇસલીયે ઇસકા નામ હુવા, કે કુર-
આન શરીફકા શુર ઇસી સુરતસે હે. ઓર દુસરી સબ
સુરતોંસે પેહલે હે. ઇસલીયે ઇસકા નામ ઉમ્મુલ કુરઆન,
હે, ઇસમેં સાત આયતેં હેં. પસ સુરતકા આધા હીસ્સા
સનામેં ઓર આધા દુઆમેં હે.

હઝરત સલ, ને ફરમાયા, કે જુસને સુ-ર-યે ફાતેહા
પઢી, તો ગોયા ઉસને તૌરેત, ઓર ઈજલ, ઓર ઝબુર,

ઐર કુરઆને શરીરકો પઠા. ઐર આપને ફરમાયા, કે
 યે સુરત હરએક ગમકી શીકા હે. ઐર કુરઆન શરીરકી
 અખસે અફઝલ આયત, અલ-હમદો લિલ્લાહે રખખીસ
 આ-લ-મીન હે.

જો શખસ સુ-રયે ફાતેહાકો ચલીસ બાર પઠકર પાનીકે
 ખાલે પર દમ કંકે, જસ શખસકો તપ યા બુખાર હો,
 ઉસકે મોંહ પર ઉસ દમ કીયે હુયે પાનીકે છોટિ મારે, તો
 ધનશા અલ્લાહ, બુખાર ઉતર જાયેગા.

અગર કોઈ બીમારીકી હાલતમેં ઇસ સુરતકો પઠે,
 યા કીસી બરતનમેં લીખકર ઐર પાનીસે ઘોકર પીયે,
 ઐર મોંહ પર છોટિ મારે, ઐર અપને સારે બદન પર
 ત્રીન મરતબે મલે, ઐર મલતે હુયે યે દુઆ પઠે

અલ્લા-હુમ-મશાઈ અન-તરા શાફી, અલ્લા હુમ-મકે
 અન-તલ કાફી, અલ્લા હુમ માઅફો અન-તલ માઆફી.

અગર બીમારકી મૈત નહીં આ-પહોંચી હો, તો બીમાર
 અછછા હો-જાયેગા.

જો શખસ બરસાતકે પાની પર સુ-રયે ફાતેહા, ૭૦
 બાર, ઐર આ-ય-તુલ ફુરસી ૭૦ બાર, ઐર ફલહો
 લદનાહ ૭૦ બાર, ઐર ફલ આઉજો બે-રખખીસ ફલક
 ઐર ફલ આઉજો બે-રખખીન નાસ, સતર સતર મર-
 તબે પઠકર દમ કરે, ઐર ઉસ દમ કીયે હુયે પાનીકે

ખીમારકો પીલાવે. ઇસ તરેહ સાત રોજ અમલ કરે, તો ઇનશા અદલાહ, વોહ ખીમાર અછછા હો-જાવેગા.

બાબ સાતવાં.

* સુ-રયે યાસીનકે ફવાયેદ.

હઝરત પય-ગંબર સલ, ને પ્રમાણ હે, કે હરએક શબકા એક દીલ હે, એર કુરઆન શરીફકા દીલ સુ-રયે યાસીન હે. જો શખ્સ યે મુરત પઢતા હે, તો અદલાહ તઆલા, ઉમરકે ના-મયે આમાલમેં દસ કુરઆન પઢનેકા અઝર લીખ દેતા હે. યે મુરત હર હાજત-મંદકી હાજત પુરી કરદેતી હે. એર જો શખ્સ ઇસકો શામકે વકત પઢે, વોહ સુખહો તક ખુશીમેં રહતા હે. એર જો સુખહોના પઢે, વોહ શામ તક ખુશ રહતા હે. એર જો શખ્સ ઇસકો સકરાતે મૌતકે વકત પઢે, તો વોહ જાન કખજ કોયે જાનમેં પેહલે રીઝવાને જન્નતકો અપના મુલેઝર દેખ લેતા હે. ઇસકી ફઝીલતમેં જહોત હદીસેં આઈ હેં, મગર યહાં ઇસીપર મંકતીફા કીયા હે.

* સુ-રયે યાસીન, તખારત, મુઝ્ઝમીલ, વ-ગવાના ગ્રન્થેં હૈ. તુલ પુસ્તેમીન. નામકી હમારી છપવાઈ હુકમ કુદાસમેં મુરતી હરકેમેં લીખી હુઈ હેં. મંગવા-કર મુલ હીજા ફરમાવેં કીમત આઈ આને.

ફરમાયા રસુલે ખુદા, સલ, ને કે, જો કોઈ ચાહે, કે ઝીયારત કરે અપને માં-બાપકી, યા એક ઉન દોનોંમેં સે, તો ઉનકી કબરકે પાસ સુ-રયે યાસીન સાત મરતબે પઢે, ઓર ઉનકો બખશે, તો માં-બાપકી ઝીયારત ઝુર ખાખમેં હોગી.

વાસ્તે કઝાયે હાજતકે સાત રોજ તક પઢે. હરરોજ સાત બાર સુ-રયે યાસીન પઢકર સાત સુલતાનોંકી અર-વાહોંકો સવાબ બખશે. શંબાકે રોજ સુલતાન બા-યઝીદ રહ, કે. ઓર એક શંબાકો સુલતાન અબુ-સઈદ રહ, કે, ઓર દો-શંબાકો સુલતાન ખુરાસાની રહ, કે. સે-શંબાકો સુલતાન ઈબ્રાહીમ અદહમ રહ, કે. ચહાર-શંબાકો સુલતાન સંજર રહ, કે. પંજ-શંબાકો સુલતાન મહમુદ ગઝની રહ, કે. જુમઆકો સુલતાન ઇસમાઇલ બીઆબાની રહ, કે સવાબ બખશે.

અગર કીસીકો જાદુ કીયા હો, તો ઉદ કચ્ચા લાકર ઉસપર સુ-રયે યાસીન તીન મરતબે પઢકર દમ કરે, ઓર જાદુ કે ટુટ જાનેકા ખ્યાલ દીલમેં રખજે; ઓર જુસકો જાદુ કીયા હો, ઉસકો દમ કીયા હુવા ઉદ જલાકર ધુવાં દેવે, તો ઈનશા અલ્લાહ, જાદુ દુર હોગા.

અગર કોઈ ચાહે, કે જાદુ કીસી પર અસર ન-કરે, તો સાત દાને ગંદુમ યાને ધીહુકે લાવે. ઓર ઉન દાનોં

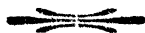
પર સુ-રયે યાસીનકો સાત મરતમે પઢકર દમ કરે, ઓર વોહ દાને સીધે હાથકે બાજુ-પર બાંધે, તો ઉસપર બહુ અસર ન-કરેગા.

અગર કોઈ ચાહે, કે દુન્યામેં વોહ મશહુર હોવે, ઓર સબ લોગ ઉસકી ઇજ્જત કરે, તો ચાહીયે, કે હરરોજ સુબોહકી નમાઝકે બાદ ૭૦ મરતમે સુ-રયે યાસીનકો બા-વુજુ પઢે, પઢતે વક્ત મોંહ કિબલેકી તરફ કરકે પઢે. ઓર અપને ઉપર દમ કરે, ઇસ તરેહ હમેશા વીઢં રખમે, તો ઈનશા અલલાહ, ઇસ સુરયે મુબારકકી બરકતસે ઉસકી હર જગા ઇજ્જત હોગી. ઓર ઇસમેં ઓરબી બહોત ફાયદે હેં.

બાબ આઠવાં.

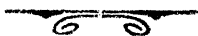
સુ-રયે વાકેઆ-કે ફવાયેદ.

ઈબને મસઉદ રહી, ફરમાતે હેં, કે મેને હઝરત રસુલે કરીમ સલ, કો ફરમાતે હુયે સુના હે, કે જો શખ્સ સુ-રયે વાકેઆકો હમેશા રાતકે બક્ત પઢ-લીયા કરે, તો ઉસકો કબી ફાડા ન-આયેગા. ઓર જો શખ્સ

ઇસ સુરતકો હર સુખોહકે વક્ત પઢે, તો ફર, ઓર તંગી રીઝકકી ઉસકે નજદીક કલી ન-આયેગી.

એક આરીફ ફરમાતે હેં, કે જબ ઇસકો મૈયતકી કબર પર પઢા જાવે, તો ઉસ મૈયતકે અજાબમેં કમી હો-જાતી હે, ઓર જબ કીસી બીમારકે પાસ ઇસકો પઢા જાવે, ઓર ઉસ બીમાર પર પઢકે દમ કરે, તો ઉસ બીમારકો અદલાહ શીફા હેતા હે, ઓર અગર કરીબુલ-મર્ગ શખ્સકે પાસ પઢકે ઉસપર દમ કરે, તો માત ઉસ પર આસાન હો-જાતી હે. ઓર જો શખ્સ ઇસકો સુખોહ, ઓર શામ, બા-બુજુ પઢે, તો વોહ કલી તંગી ઓર મુશ-લેસીમેં ન-રહેગા.

બાબ નવ્વાં.

સુ-રયે સુઝ-ઝમ્મીલકે ફવાયેદ.

તમનાયે દીલીયે આહીરી ઓર બાતીનીકે લીયે ઇસ સુરતકો હરરોજ ૪૧ બાર પઢે. ઓર અગર ન હો-સકે, તો હરરોજ ચારા મરતબે પઢ લીયા કરે. ઓર તરકીબ ઇસ સુરતકે પઢનેકી હાજત બર આનેકે લીયે ચે હે, કે

સો ઢંદે દુરૂંદ શરીર, ઓર એક બાર સુ-રયે અલ-હમ્દ,
 પઢ કર, એક બાર યે સુરત પઢે, ઇસ તરેહ બ્યારા બાર
 પુરે કરે, અબલ તીન રોજ પઢ-કર ઝકાત દેવે. બાદ
 એક ચીઢા હરકોઈ મકસદકે લીયે પઢે. ઓર એક અમલ
 મુજરરીબ ઇસ સુરતકા યે હે. કે જીસ ઔરતકે બચ્ચેકો
 ઉમ્મુલ સુખયાનકા ખલલ હોતા હો, તો ઉસકે કદકે બરાબર
 ૪૧ તારકા ધાગા કંવારી લડગીકે હાથસે કતા હુવા નીલા
 રંગવા-કર અબલ ઓર આખીર દુરૂંદ પઢ-કર, એક ઢંદે
 યે સુરત પઢ-કર એક ગીરેહ ઉસ ધાગેમેં દેવે. ઇસ
 તરેહ ૪૧ ગીરેહોં દેકર ઉસ ઔરતકે ઐયામે હમલમેં
 વોહ ગંદા ગલેમેં ઢાલે. ઓર બચ્ચા પયદા હોનેકે બાદ
 બચ્ચેકે ગલેમેં ઢાલે. તો ઇનશા અલલાહ, મહપુજ રહેગા.

બાબ દસવાં.

સુ-રયે મુલક (તખારક) કે ફવાયેદ.

ઇસ સુ-રયે મુખારકકી બહોત ફઝીલત હદીસે શરી-
 ફમેં મરવી હે. ફરમાયા આં હઝરત સલ્વ, ને કે, કુર-
 આનમેં એક સુરત હે. કે ઉસમેં તીન આયતોં હોં, કે

શક્ષાઅત કરતી હેં મર્હકી, યાને જો ઉસકો પઢતા હે, યહાં તકકે બખશા જાતા હે, વોહ સુ-રયે મુબારક તબા-રકલ લજી, હે.

ફરમાયા નખી સલ, ને કે, જીસને પઢા સુ-રયે મુદકે, પસ ગોયા, કે ઝીંદા કીયા શામકો. યાને ઈબાદત કી, તમામ થયે કદરમેં.

ફરમાયા હઝરત સલ, ને કે, દોસ્ત રખતા હું મેં, હર મોઅમીનકો, કે જીસકે દીલમેં હો યે સુરત, યાને ઈસ સુરતકો હર મુસલમાન યાદ કરે ઝોર પઢે.

રિવાયત હે, કે જબ મુરદેકો કબરમેં રખતે હેં, તો ફરીશ્તે અજળજે આતે હેં. તો યે સુરતવાસતે હિમાયત, ઝોર મુમાને-અતકે ખડી હોતી હે, ઝોર કેહતી હે, કે યે શખ્સને મુજકો પઢા થા, ઝોર ઈસને મુજકો અપને સીનેમેં રખા હે.

બાબ ગ્યારહવાં.

સુ-રયે ઈબલાસ (કુલહો વહકાહ) કે ફવાયેદ.

હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે સુ-રયે ઈબલાસ, એક તીહાઈ કુરઆનકે બરાબર હે, બાજે અસહાબસે રિવા-

યત હે, કે જો કોઈ કુલહો વદ્દાહ, હમેશા પઠા કરે, તો હર તરેહકી ખયરો ખરકત પાયે, ઓર દુન્યા વ આખે-રતકે સખ શરોસે મહપુઝ રહે, ખાઝ ઉલ્લમાસે રિવાયત હે, કે જો શખ્સ સુ-રયે ઇખલાસકો ખરગોશ યાને સસેકી ઝીલ્લી પર લીખકર અપને પાસ રખે, તો ઉસે કોઈ જીન ઓર ઇન્સ, ઓર કોઈ મુજી જાનવર તકલીફ ન દે-સકે. એક શખ્સને જનાબ રમુલ સલ, કે હુજુરમેં મુશ્વેસીકી શીકાયત કી, તો આપને ફરમાયા, કે જીબ તુ અપને ઘર જાવે, તખ કુલહો વદ્દાહ, પઠ લીયા કર, ઉસને અયસાહી કીયા. ઓર મતલબકો પહોંચા.

ફરમાયા રમુલ સલ, ને કે, જો શખ્સ કબ્રસ્તાન પર જાકર ગ્યારા મરતખે ઇસ સુરતકો પઢે, ઓર ઉસકા સવાળ મુરદોંકો ખખશે, તો અલ્લાહ તઆલા, ઉસકો મુરદોંકી તેઅદાદકે ખરાખર અજર અતા ફરમાતા હે.

ખાખ ખારહવાં.

સુ-રતુન નાસ, કે ફવાયેદ.

જો શખ્સ ઇસ સુરતકો હમેશા પઢતા રહે, વોહ હમેશા સહીહ વ સલામત રહેતા હે. ઓર જીસકો નજર

લગી હો, ઉસપર અગર ઇસકો પઠા નવે, યાને કુલ આઉઝે
 ડો, તો વોહ તંદુરસ્ત હો-જાતા હે, ઓર અગર મરીઝ પર
 પરહા નવે, તો વોહ સેક-હત-યાળ હો-જાતા હે. ઓર
 અગર મરીઝ કરી-બુલ મૈત હો, તો મૈતકી
 સખતી ઉસપર આસાન હો-જાતી હે. ઓર અગર ઇસકો
 સોતે વકત પઢે, તો વોહ જીન્નો, ઓર આદમીયોંકે વસ-
 વસોંસે મહપુઝ રેહતા હે, ઓર જો શખ્સ ઇસકો લીખકર
 બચ્ચોંકે ગલેમેં ડલ-દે, તો વોહ જીન્નો ઓર જંગલી
 જાનવરોંસે હિફાજતમેં રહેજે. ઓર જો શખ્સ ઇસકો બાદ-
 શાહોં ઓર હાકીમોંકે ચહાં જાકર પઢે, તો વોહ ઉનકે
 શરસે હીફજો અમાનમેં રહેગા.

બાબ તેરહવાં.

ચહેલ કાફકે ફવાયેદ.

તરકીબ ચહેલ કાફકે પઠનેકી ચે હે, કે અબ્વલ શમે
 જીમઆકી, યાને જો જીમઆ મહીનેમેં પેહલે આવે, ઉસ
 રાતકો ગુસલ કરે, ઓર બાદ ગુસલકે દુગાના નફીલકા ગુ-
 જારે. બાદ ઉસકે ગ્યારા ગ્યારા બાર અબ્વલ ઓર આખીર

હરદ શરીર પડે. ઓર એક હજાર ઓર એક બાર, એક જલસેમેં હુઆયે મજકુર પડે. ઇસ તરેહ ચાલીસ રોજ તક પડે, વોહ હુઆ ચે હે.

કફાકા રખોડા કરા ચકફી-કા વાકે-ફતન કફા-ફાહા કકમીના. કાના મન કલકા, તકરરો કર-રન કરરીલ કરરે, ફી કબદી, તોહ-કીયા અશક-શ-ક-તન, કલ્લો લકીલ કીલકા કફાકા માલી, કફા-કલ કાના કુર બ-ત-હુ, યા કવ-કબન કાના તહફી, કવ-કબલ ફ-લ-કા

ચે અમલ ચાલીસ રોજ તક પડે, બાદ ચીલ્લા પુરા હોનેકે હરરોજ ૪૧ વકત પડે. અગર ઇનતા ન હો-સકે, તો ૧૧ યા ૭ બાર પડે.

વાસ્તે તસખીરકે ઓર બર આને હાજતે દીની, ઓર હુન્યવીકે ચે ઇસમ કમાલ તાસીર રખતા હે.

બાબ ચૌધવાં.

આ-ય-તુલ કુરસીકે ફવાયેદ.

હઠીસે શરીરમેં આયા હે, કે જો શખ્સ રાતકુ આ-ય-તુલ કુરસી પડે, તો શયતાન ઉસકે પાસ ન-આવે,

ઔર જો કોઈ હર નમાઝકે બાદ પડે, તો મરનેકે બાદ બેહીશતમેં દાખીલ હો. જો કોઈ જુમઆકે દીન અસરકે બાદ ખાલી જગામેં ૩૧૩ બાર આ-ય-તુલ કુરસી પડે, તો અયસી ખયરો બરકત હાસીલ હો, કે કીયાસમેં ન-આવે. જો કોઈ આયાતે મજકુરાકો સોતે વક્ત તીન મર-તબે પડે. ઔર બાદ જાગનેકે તીન મરતબે પડે. ઔર બાદ જાગનેકે તીન મરતબે પડે. ઔર તમામ બદન પર હમ કરે, તો જુમલે દરદ દફા હોવે. ઔર જાહુ ઔર નઝર અસર ન કરે.

આ-ય-તુલ કુરસી યે હે.

અલ્લાહો લા-ઈલાહા ઈલ્લા-હુ અલ હૈયુલ કૈયુમ,
લા-તા-ખુબુહો સી-ન-તુવ વલા નૌમ, લહુ મા-શીસ
સમા-વાતે વમા શીલ અરદે, મન-ઝલ લજી યશ-ફરો
ઇન-હુ ઇલ્લા બે-મજ-નેહ, યાઅ-લમા મા-બયના
અયદી હીમ વમા ખલ-ફાહુમ, વલા યોહધ-તુના બે-શય
ઇમ મીન ઇલ-મીહી ઇલ્લા બે-માશાઆ, વસેઆ કુરસીઆ
હુસ સમા-વાતે વલ અરદા વલા યહિ-દાહુ હીફ-ઝાહોમા
વહો-વલ અલી-હિલ અઝીમ.

બાબ ચૌધવાં,

અસમાયે કહાફકે ફવાયેદ.

બરચોંકી હિફાજતકે વાસતે અસહાબે કાહફકે નામસે અમાન મીલતા હે. ઓર જલનેસે ઓર ગારત-ગરીસે બચનેકે લીયે, બ-તોર તાવીજ અપને પાસ રખખે, તો હર આફતસે પનાહમેં રહેમા. શેર, ઓર હાથી, ઓર દરીંદે ઓર સબ બલીયાત, વ-ગયરાસે ભયેગા. ઓર જો કોઇ ઇન નામોંકો વીઈ હમેશા રખખેમા. તો પેટકે દર્દસે બચેગા. અગર કોઇ આહે, કે દરીયામેં ડુબનેસે અમનમેં રહે, તો ઇન નામોંકો સાત મરતબે પઠકર અપને ઉપર હમ કરે, અગર ઇન નામોંકો લીખકર જહાં આમ લગી હો, તો સુફેદ જામે-પર લીખકર હિસ જામેમેં કંકર બાંધે, ઓર હિસ જામેકો આગમેં ડાલે, તો આમ ઠંડી હો-જાવે.

અસહાબે કાહફકે નામ ચે હેં.

ઇલાહી બે-હુર-મતે યમલી-ખા, મક-સલ-મીના કશફુ-તત, તબયુ નુસ, અજર ફતયુ-નુસ, કસા ફતયુ-નુસ, યુવાનુસ, બુસ, વ કલ-બોહુમ ફિતમીર, વ અ-લદલાહે કસ-દુસ-સબીલ, વ મીનહા બયેફન, વલવ-શા અદલાહો લ-હદા-કુમ અજ-મઈન.

બાબ સોલહવાં.

નાદે-અલીકે ફવાયેદ.

અગર કોઈ બીમાર હો, ઓર ઉસકે ઇલાજસે આજીઝ આવેં, તો સાત મરતબે બરસાતકે પાની પર પઢકે દમ કરે, ઓર ઉસ બીમારકો વોહ પાની પીલાવે, તો શીફા પાવે. ઓર વાસતે દક્ષા હોને જીનકે પંધરા મરતબે પઢકર પાની પર દમ કરે, ઓર જીસકો જીનકા ખલલ હો, ઉસકે મોંહ-પર પાનીકે છીંટ મારે, તો જીન દક્ષા હોગા. જો કોઈ કીસી ગમમેં ગીરફતાર હો, તો હર રોજ હજાર મરતબે પઢે, તો ઉસકા ગમ દુર હોગા, ઓર ખુશી હાસીલ હોગી. ઓર જો કોઈ સુખોહકે વકત ૯૧, મરતબે હરરોજ પઢે, તો મુશ્વેસી દુર હોગી, ઓર દૌલત-મંદ હોગા. ઓર જો કોઈ કયેદ હો-જાવે, તો એક હફતે તક હરરોજ ૧૬૦ મરતબે નાદે-અલી પઢે, તો કયેદસે રીહા હોવે.

હઝરત ઇમામ બાઅફરે સાદીક રહી, સે સ્વાયત હે, કે જીસ કીસીકો કોઈ મુશકીલ ફરપેચ હો, તો ચાલીસ રોજ તક હરરોજ ૬૬, મરતબે પઢે. તો સબ મુશકીલેં ઉસકી આસાન હોંગી.

અગર કીસીસે કાઠ શખસ નારાજ હો, ઓર ઉસપર
ગુસ્સે હોવે, તો જા મરતબે ઇન કલેમાતકો પઢકર ઉસકે
સામને જાવે, ઓર ફીર તીન મરતબે પઢે, ઓર આહીસ-
તાસે અપને ઉપર દમ કરે, તો ખુદાકે હુકમસે ઉસકા
ગુસ્સા ઓર ગઝબ, લુત્ફ ઓર મેહરબાનીસે બદલ જાવેગા.

નજરે બઢ, ઓર ઝખાન-ખંદીકે લીયે તીન રોજ તક
હરરોજ ખીમ મરતબે પઢે, તો દુશ્મનોંકી આંખોંસે ઓર
બઢ-જોયોંકી ઝખાનસે અમનમેં રહેગા.

નાદે-અલી યે હે.

નાદે અલી-યન મઝ-હરલ અબ્જ-યેખ, તજેદ-હો!
અવ-નન લકા ફીન નસ-યેખ, કુલ્લો હમ્મીન ન ગમ્મીન
સ-યન-જલી બે-નુખુ-વતેકા યા મોહમ્મદ, વબે-વિલા-યતેકા
યા અલી, યા અલી, યા અલી, અફરેક-ની.

ખાખ સત્તરવાં.

ઇસમે આઝમકે ફવાયેદ.

Chahar Maqam-e-Hayat

હજરત ઇમામ અયનુલ આબેદીન રહી, ફરમાતે
હે, કે મુઝે અલ્લાહ તઆલાને ખાખમેં તાઅલીમ ફર-
માયા હે, કે “લા ઇલાહા ઇલ-લલ્લાહ,” ઇસમે આઝમ

હે, ઓર ખાજોને “અલ્લા-હુલ લજી લા-ઈલાહા ઈલા હોવા, રખબુલ અરશીલ અઝીમ.” કે ઇસમે આઝમ કહા હે, ઓર ખાજે કામેલીનકે નજદીક ખિસમિલ્લા હિર રહમા નિર રહિમ, ઇસમે આઝમ હે.

ખાજોંકે નજદીક. યા અલ્લાહ, યા રહમાન, યા રહીમ, ઇસમે આઝમ હે. જગર કેઈ જુમઆકે દીન ખાદ નમાઝે અસર કિખલા-રૂ, ઓર સર ખરહના (ખુલ્લા) હોકર, જંઝલમેં ગુરૂખે આફતાબ તક ખીલા શુમાર (ગીનતી) પુરી તવજ્જો ઓર હુજુરે કલ્લકે સાથ ઇન અસમાઓંકે પઢતા રહે. ખાહ કયસીલી મુસીબતમેં ગીરફતાર હો, યા કઠીન આરજુ રખતા હો, અવ્વલ તો ઉસી દીન, વર ન દુસરી યા તીસરી જુમઆકી નૌખત ન-આયેગી, કે મુસીબતમે ખલાસી મીલ-જાયેગી. હુઆ મકબુલ ઓર આરજુ હુસુલ હોગી.

ખાજોંને સીફ “લા-ઈલાહા ઈલા અનતા સુખહા-નકા ઇન્ની કુનતો મિનઝ ઝાલેમીન.” કે ઇસમે આઝમ કહા હે. અકસર મશાયેખે ઉઝૂમકા ઇસકી મુરઆત તાસીર પર ઇ-તે-ફાક હે. કયું કે ઇસકી સેહ-હત ઓર કુબુલીયત પર કલામે રખમાની શાહીદ ઓર નાતીક હે, જયસા કે ઈરશાદ હોતા હે, ફસ-તજ્જ-ના લહુ વ

નજીબના-હો, યાને અલ્લાહ તઆલા, ફરમાતા હે, કે
 યુનુસ અલે, ને મછલીકે પેટમેં જળ ધનિ અલ-ફાઝોસે
 દુઆ માંગી, તો હમને ફૈરન ઉસકી દુઆ કુબુલ કર લી,
 ઓર ઉસકો ગમસે નજત હી. ઇસી તરેહ હમ મોઅમી-
 નોંકો નજત હીયા કરતે હેં, હઝરત સરવરે આલમ સલ,
 ફરમાતે હેં, કે મુઝે અપની ઉમ્મત પર તાઅજ્જુબ આતા
 હે, કે વોહ મુશ્કીલકે વક્ત ઇસ દુઆકો કયું નહીં પઢતે.
 ઇસકે પઢનેકે મુખ-તલીફ તરીકે હેં. મીન-જુમલા ઉનકે
 એક ચે હે, કે હુસુલે મતલબકે લીયે હરરોજ બારા હજર
 મરતબે પઢે. ઓર ઇસ-તરેહ ચાલીસ રોજ તક પઢે,
 અગર ઇતના ન-હોસકે, તો હરરોજ બારા સો મરતબે પઢે.
 લેકીન અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ તીન યા પાંચ
 મરતબે પઢે.

દુસરા તરીકા ચે હે-કે એક લાખ પચ્ચીસ હજર
 મરતબે પઢે. બાહ એક રાતમેં, બાહ એક ચીલ્લેમેં પુરા
 કરે, અયસી તાસીર દેખેગા, કે હયરાન રેહ બાયેગા.
 યુનાંચે એક શખ્સ કીસી જુમ્હેં ફંસ ગયા, ઓર કોઈ
 સુરત રીહાઈકી ન-રહી, કયેદકી સઝાકા ચકીન થા, સીફ
 કોર્ટકા આખીરી હુકમ સુનાના બાકી થા. કે ઉસ શખ્સને
 એક રોજ પેહલે ઉસને આયતે કરીમા મજકુરાકા વીર્દ

શુરૂ કરકે, એક દીન ઓર રાતમે' સવા લાખકી તેઅદાદ (ગીનતી) પુરી કરદી, અગલે રોજ અદાલતમે' હાઝીર હુવા, તો બિલકુલ બરી (ખે-શુનાહ) હોકર ઘર આયા.

તીસરા તરીકા એ હે-કે રાતકે વક્ત ૩૬૦ મરતખે હરરોજ પઢા કરે, ઓર ખ્યાલા પાનીકા બરકર પાસ રખ લેવે, હર સેંકડે પર તસખીહકો હિસ પાનીમે' તર કરકે મોંહ પઞ, ઓર સીને પર ઓર જીસમ પર મલ લીયા કરે, ચાલીસ દીન ન-શુજરેંગે, કે કામ બન જાયેગા. મગર વાઝેહ રહે, કે યે ઇસમ જલાલી હે, ઇસકે અમલકે વક્ત બહોતસી શરાયેતકા લીહાઝ રખના પડતા હે, ઇતેહા દર-જેકી પાકીઝગીકા ખ્યાલ રખના, હલાલ ખાના, સચ ખોલના, ઝુટસે પરહેઝ કરના, તરકે હુયવાનાત, યાને ગોશત, મછલી, ઘી, દહી, દુધ, ઓર મકરૂહાત યાને લહસન, ખ્યાઝ, વ-ગયરાસે પરહેઝ કરના ઝુરૂરી હે, અગર પરહેઝ ન-કરે, તો બજાયે નફેકે તુકસાનકા બડા અંદેશા હે, ઇસ લીયે તાલીમકો ચાહીયે, કે અમલ શુરૂ કરનેસે પેહલે કોસી કામીલ બુઝુર્ગસે, યા ખાસ ઇસકે આમીલસે ઇબ્જાત લેકર અમલ શુરૂ કરે, તો ફાયેદા હોગા.

બાબ અઠારવાં.

દસ્તે ગયેખ યાને ગયેખસે શેઝી મીલના.

અવલ ૯૧ મરતબે થે દુરદ શરીફ પઢે. અલ્લા હુમ્મા સદલે અલ્લા મોહમ્મદીવ, વ અલ્લા આલે મોહમ્મદીન, બે-અ-દ-દીલ મુઝ-ઝમ્મીલે, વલ ખસાયેસે, વ-ખારેક વ-સદલીમ, થે દુરદ શરીફકે બાદ. એકસો મરતબે થે દુઆ પઢે, વોહ દુઆ થે હે.

યા હુન્નાનો, અન-તલ લઈ વસે-અત, કુંદલા શય-ઈર રહુ-મત'વ, વ ઇલ-મન યા હુન્નાન.

ઈસકે બાદ ૪૧ મરતબે મુ-રયે મુઝ-ઝમ્મીલ શરીફ પઢે, ઓર ઇસકે બાદ થે દુઆ પઢે. વોહ દુઆ થે હે.

અલ્લા હુમ્મા ઇતી અસ-અલોકા, અન તસ-ખેરલી, ખુદ-દામા, હાજે-હીસ મુ-રતીશ શરી-કંતે, બે-હકકે લા-ઈલાહા ઇલ-લદલાહો, મોહમ-મદુર રહુ-લુલ્લાહ.

ઈસકે બાદ ૨૧ મરતબે દુરદ શરીફ, જો ચેહલે લીખ્યા હે, વોહ પઢે. ઓર દુઆ કરે, ઓર જીસ નિયત ઓર મુરાદકે લીયે થે અમલ પઢા જાયેગા, તો અલ્લાહ તઆલા, વોહી મુરાદ પુરી કર દેગા.

હસ્તે ગયેબકે લીયે, તો ઇસ અમલકી મુદાવેમત કરની પડતી હે, યાને હરરોજ ઇસકા અમલ જારી રખના પડતા હે, ચાલીસ દીનકે અંદર ઇસ અમલકી બચતસે, આહીરમેં કોઇ મર્દ કામીલ મીલ-જાતા હે, યા ખાખમેં અદલાહ તઆલા, ઇસકી બરકતસે ઇસસાર આહીર કર દેતા હે. ઇસ અમલકી બરકતસે રોજના આઠ આનેસે દો-રૂપીયે તક મીલ સકતે હે, ઇસ અમલકે કરને-વાલેકો નીચે લીખ્ખે હુયે શરાયેત, ઓર આદાબ મુજબ અમલ કરના ચાહીયે.

અમલકે શરાયેત ઓર આદાબ.

ઉરૂજ માહમેં યાને ચાંદરાત બાદ પેહલી જુમેરાતસે શુરૂ કરે, ઇશાકી નમાઝકે બાદ મસજીદમેં, યા કીસી ઓર મુકામે પાક ઓર સાફમેં પઢે, નમાઝ ઓર તહારતે આહીરી ઓર બાતીનીકા પુરા ખ્યાલ રખખે, લહસન ઓર ખ્યાઝ, ઓર હુક્કા, ઓર ગોશત, તો બિલકુલ તરક કરે. ઓર બકરીકા ગોશત અસનાયે અમલમેં યાને અમલ પઢતા હો, ઉન દીનોમેં ન-ખાયે. રોટીલી એક ચીદલે તક અગર મુમકીન હો, તો અપને હાથસે પકાયે, અગર અયસા ન હો-સકે, તો હુસરેકે હાથસે પકવાવે. પકાને-વાલાલી સફાઈ

ઐયર પાકીઝગીકા પુરા પુરા પુરા પાખંદ રહે, અગર દસ્તે ગયેખકે લીયે ઇસ અમલકો પઢે, તો એક ચીલ્લેકે બાદ પુતુહાત શુર હો-ભાતી હે. બાઝ વક્ત ચીલ્લેકે અંદર હી. લેકીન ઇસ સુરતમેં જો કુછ પુતુહાત હો, વોહ હત-તલ ઇમકાન કુબુલ ન-કરે, અગર કોઈ કુછ દેવે, તોભી ઝટ લેનેકો હાથ ન ફયલાયે, કયુંકે નહીં તો ચહીં હદ હો-જાયેગી. ઐયર યે હદ બહોત ફરેબી ઐયર અદના હદ હે. અગર એહરામ બાંધકર ઇસ અમલકો કરે, તો ઐયરભી બેહતર હે, મગર એહરામકા કપડા સીલા હુવા નહો. ફીર અગર એક ચીલ્લેકે અંદર કામ ન બને, તો હિમ્મત ન-હારે. ઇસ અમલકો કીયે જાયે. દસ્તે ગયેખકે લીયે, તો ઇસકી મુદાવે-મતહી લાઝીમી હે. ઐયર દુસરે કામોંકે લીયેભી ચીલ્લેસે ઝાયેદ ઇતેઝાર લાઝીમ હે. કયુંકે બાઝ વક્ત તખી-અત પરેશાન રેહનેસે, ઐયર કલ્બ (દીલ) કી સપ્રાઈ નહીં હોનેસે તાસીર કમ હોતી હે, પસ યા તો પેહલે ઇસકા ઇલાજ કરલીયા જાયે, કે જીસકે સબબ દીલકી અફાઈ હોનેસે જલદ અસર હોવે.

બાઝ વક્ત ઇલમે ઇલાહીમેં કોઈ લેદ છુપા રેહતા હે, ઇસલીયે મુમકીન હે, કે હમારી બાહીશ, દીન ઐયર દુનિયામેં બાએસ નુકસાનકા હો, જયસા કે હમ અપને નંહનેસે બચેકે હાથમેં ચાકુ, યા છુરી દેના ગવારા નહીં

કરતો. ખાહ વોહ કિતનાલી માંગે, અગરચે બચ્ચા અપ-
નેકો પ્યારા હે. પસ અદલાહ તઆલા, જો અપને બંદો-
પર સળસે બઢકર રહીમ ઓર શફીક હે. બલકે માં-બાપકી
મોહબ્બત ઉસીકે રહીમ, ઓર શફીકતકા એક અદના પર-
તવ હે. વોહ કયુંકર અયસી હમારી દરખાસ્તકો મંજૂર
કરનાં ગવારા કરેગા. અયસી સુરતમેં અદલાહ તઆલા-
કા, શુક ઓર એહસાન માનના, ઓર ઉસકી કબા-પર
વાલી હોના લાઝીમ હે. નકે અમલસે બદ એતેકાદ, યા
અદલાહ તઆલા, સે બકા વ નારાઝ હોના.

બાબ ઓત્રીસવાં,

ઝીયા-રતે હઝરત રસુલે કરીમ સલ, સે
મુશરફ હોના.

અગર કોઈ શખ્સ ચાહે, કે હઝરત રસુલે કરીમ
સલ્લી ઝીયારતસે મુશરફ હોવે, તો ચાહીયે, કે ઇશાકી
નમાઝકે બાદ, ગુસલ કરે. ઓર પાકીઝા લિખાસ પેહને
ઓર બદન પર ખુશબુ મલે, ઓર ખિલવતમેં બાકર દો-
રકવાત નમાઝે નફીલ અદા કરે, દોનોં રકઆતોંમેં સુ-રચે

ફાતેલા, કે બાદ સુ-રચે ઇખલાસ, પંધરા મરતમે પઢે,
ઓર સલામકે બાદ ચે દુરુદ શરીફ એક હુબાર મરબમે
પઢે. વોહ દુરુદ શરીફ ચે હે.

અટલા હુમ્મા સટલે અલા મોહ-મદીન, નીન નખા-
ઈલ ઉમ્મીયે, વ અલા આલીહી.

દુરુદ શરીફકે બાદ સુ-રચે ઇબ્ન-બઆ, દસ મરતમે
પઢકર સર શિમાલકી તરફ, ઓર મોહ કિબલેકી તરફ
કરકે સો-બચે. ચાંદ જુમેરાત તક ઈચી તરીકેસે પઢે, તો
બ-ફઝલે ઇલાહી, ઝીયારતે આં-સરવરે કાયેનાત હાસીલ હોગી,

બાબ વીસવાં.

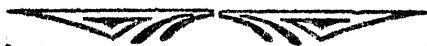
ગાયેબકા દીદાર દેખના.

અગર કેઈ ચાહે, કે બાબમેં કીસી ગાયેબ શખ્સકો
દેખકર ઉસકા હાલ માઅલુમ કરે, કે વોહ ઝાંદા હે, યા
મુરદા, ઓર ઇસકે અલાવા ઓર કુછ ઉસસે અપને દીલકા
લેદ માઅલુમ કરના ચાહો, તો ઇસ તરીક પર અમલ કરે,
યાને સોતે વક્ત રાતકો વુજુ કરે, ઓર પાક સાફ કપડે
સુફેદ પેહને. ઓર પાક ઘોંઘીને પર સીધી કરવટસે કિ બ-

તેકી તરફ મોંઢ કરકે લેટ જાવે. ઓર સુ-રયે વશ-શમસે
વ-દોહાહા, સાત ખાર, ઓર સુ-રયે વલ-લયલે ઈજા-
યગશા, સાત ખાર, ઓર વત-તીને વજ ઝય-તુન,
ઓર ફલહો વલ્લાહો અહદ, સખકો સાત સાત ખાર
પઢકર દુઆ પઢે. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા બે-હકકે મા તલવ-તોહુ, મીન કલામે-
કલ કદી-મીલ લજ અન-ઝલ-તોહુ, અલા નબીએકા, વ
રસુલે-કલ કરીમ, અરેની શી મનામી. હાજા મા હોવા કળ
વ કળ બે ફદ-રતેકા, યા અલીયો, યા અઝીમો, વજ-અલ
લી મીન અમરી, ફ-ર-જન વ મખજન, યા અલીમો, યા
હકીમો, વ બૈયન લી, શી નવમી મા યદુદલોની, અલા
હજા-ખતે કાઅ-વતી, ઈત્રકા અલા ફદલે શાય-ઇન કદીર,
બે ફદલે-કા યા કરીમો.

યેહ દુઆમેં જહાં કળ વ કળ, લીખ્યા હે, વહાં
અપના મતલબ કહે, અગર પેહલી રાતમેં તુમહારા મકસુદ
હાસીલ હો-જાવે, તો બહોત બેહતર હે, અગર એક શબમેં
મકસુદ હાસીલ ન-હોવે, તો સાત રાતોંકે અંદર જુરૂર
હાસીલ હોગા. અગર ઈસ મુદતમેંલી કામ ન હોવે, તો
સમજો કે કુછ કસર રેહ ગઈ હે, તો ફીરસે અમલ કરે.

બાબ એકકીસવાં.

હઝરત પીર દસ્તગીર સૈયદ અબ્દુલ કાદીર
જીલ્લાની રહ, કે ૧૧ નામકે ફવાયેદ.

બુઝુરગાંને દીનને ફરમાયા હે, કે જસ વક્ત કોઈ હાજત દરપેશ આવે, તો હઝરત પીર દસ્તગીર જોસે આઝમ સૈયદ અબ્દુલ કાદીર જીલ્લાની રહ, કે ગ્યારા નામ ૧૧૦૦ ગ્યારા સો મરતબે પઢે, અન્વલ તીન મરતબે દુરૂદ શરીફ પઢે. બાદ ૧૧૦ મરતબે ગ્યારા નામ પઢે. બાદ આઠ મરતબે સુરયે ફાતેહા, ઓર ગ્યારા મરતબે સુરયે ઈખલાસ, યાને કુલહો વદલાહ, ઓર ફીર તીન મરતબે દુરૂદ શરીફ પઢે, ઉસકા સવાબ હઝરતકી અરવાહે પાકકો બખશે. ઓર અદલાહ તઆલા, સે અપની હાજતકે લીયે દુઆ કરે. તો ઈનશા અદલાહ, હાજત ઉસકી બર આવેગી. યે અમલ ઈશાકી નમાઝ બાદ ૧૧ રોજ તક કરે. હરામ કામોસે બચે, વોહ ગ્યારા નામ યે હું.

૧ સૈયદ મોહયોદ્દીન, ૨. શયેખ મોહયોદ્દીન. ૩. વલી મોહયોદ્દીન. ૪. બાદશાહ મોહયોદ્દીન. ૫. મખદુમ મોહયોદ્દીન. ૬ મવલાના મોહયોદ્દીન. ૭. બાબ મોહયોદ્દીન. ૮.

સુલતાન મોહયોદ્દીન, ૯. દુરવેશ મોહયોદ્દીન. ૧૦ ફકીર મોહયોદ્દીન. ૧૧ ગરીબ મોહયોદ્દીન.

હર કીસમકી ખીમારીકે લીયે હજરત પીરકે નામ બહોત મુશ્કિલ હે. તરકીબ ઝકાતકી યે હે, કે હર મહીનેકે ૧૧ રોજ તક નીચે લીખખે હુયે નામકો બા-વુઝુ એકસો ગ્યારા મરતબે પઢે, એર આસેબકી ખીમારીમેં કોઈ મુબતીલા હો, તો એકસો ગ્યારા મરતબે પઢકર, ઉસ ખીમાર પર દમ કરે. યા ઉઢ, યા લોખાન કે ગ્યારા કંકરે લેકર ઉસપર મયે દુરુદ શરીફકે ગ્યારા મરતબે પઢકર દમ કરે. એર ઉસસે મરીઝકો બુખુર દેવે. યા પાની પર દમ કરકે પીલાવે. કે ગ્યારા રોજમેં શીફા પાવેગા. ઇસસે તમામી શયાતીન હવા હો-જાતે હે. વોહ અસમાયે મુબારક યે હે.

૧ સૈયદ મોહયોદ્દીન અજરુલ્લા. ૨ શયેખ મોહયોદ્દીન ફદ-લુલ્લા. ૩ અવલીયા મોહયોદ્દીન અમાનુલ્લા. ૪ બાબા મોહયોદ્દીન નુરુલ્લા. ૫ ગઓસ મોહયોદ્દીન કુતબુલ્લા. ૬ સુલતાન મોહયોદ્દીન સયયુલ્લા. ૭ બાદશાહ મોહયોદ્દીન કદ-દ સલ્લા. ૮ બાબા મોહયોદ્દીન કુરબા-નુલ્લા. ૯ મખદુમ મોહયોદ્દીન બુરહા-નુલ્લા. ૧૦ દુરવેશ મોહયોદ્દીન અયાબુલ્લા. ૧૧ ફકીર મોહયોદ્દીન શાહે-દુલ્લા.

બાબ બાવીસવાં,

કરઝદારીસે છુટના, ઓર રોજગારમેં
કાયેદા મીલના.

અગર કીસીકો ઇશ્લાસ ઓર તંગ-દસ્તીને સતા રખ્યા હો, તો ઉસકો લાઝીમ હે, કે નવચંદી જુમેરાતકી શબકો ગુસલ કરકે પાકીઝા લિખાસ પેહને. ઓર આધી રાતકો તહજ-જુદકે વકત ઇસમે મુબારક, યા હૈયો યા કૈયુમ, બે-હકકે લા ઈલાહા દદિલા અનતા હુબહા-નકા, ઇન્ની કુનતો મિનઝ ઝાલેમીન. ગ્યારા સો મરતબે રોજના પઢે. અવ્વલ ઓર આખીર ગ્યારા ગ્યારા બાર દુરૂદ શરીફ પઢે. બાદ ખતમકે સીજદેમેં જાકર દુઆ માંજે. ઇનશા અલ્લાહ, બહોત જલ્દ ફીકરે મઆશસે ફારીગુલ-બાલ, ઓર ગમ ઓર રોજસે મુરફફ હાલ હોગા, અગર બે-કાર હોગા, તો મોકર હો-જાયેગા. ઓર કરઝદાર હોગા, તો કરઝ અદા હો-જાયેગા.

હુમલે રીજકકે વાસતે ઇસમ, યા વહહાબ, નીહા-યત મુશીફ હે. મનકુલ હે, કે યે રોહ ઇસમે આઝમ હે, કે ઇસકે પઢનેસે સાહેબે દૈલાત ઓર નહો જલાલ મોય-

રસર હોગા. ઇસકે પઢનેકી ये तरकीब है, કે બાદ અજ નમાઝે પંજગાનાકે એક સો મરતખે ये ઇસમ પઢા કરે. ખુદા ચાહે, તો ચંદ રોજ મેં મતલબ હાસીલ હોગા.

જો કોઈ આદમી ચાહે, કે બરકત ઓર રહમત ઉસપર નાઝીલ હો, ઓર રોજ ફરજ હો, ઓર કીસીકા મોહતાજ નહોવે, તો ઇસ આયતકો બહોત પઢે. વોહ આયત ये है.

રખ્ખના અન-ઝલ અલય-ના, માએ દતન મીનસ સમાએ, તકુના લના ઇફન, લે-અવ્વલેના, વ આખે-રેના, વ આ-ય-તન મીનકા વર-જોકના, વ અનતા ખયર રાઝે-કીન ફવાયેદે મુજરરીખા, મેં લીખ્યા હે, કે વાસ્તે ઝીયાદા

હોને રીઝકકે હર જુમઆકે રોજ જુમઆકી અજાન શુર હોનેકે વક્ત દુઆ પઢે. વોહ દુઆ ये है.

અલ્લા હુમ્મા યા ગનીયો, યા કરીમો, યા જલ ફક-લીલ અઝીમ, યા વાસે-અલ અતાયે, વલ ક-ર-મ, અલ્લા-હુમ મગ-નેની, ખે-હલાલેકા, વક-ફેની ખે-ફદલેકા, અમ્મન સીવાકા.

ઇસ દુઆકે પઢનેમેં ये કોશીશ ચાહીયે, કે ૭૦ મર-તખે પુરી હો-જાયે. ઓર વક્ત ઉસકે પઢનેકા ये है, કે દોનોં અજનોંકે દર મીયાનમેં પઢે.

ઇસ દુઆમેં બહોત બડી બરકત હે. ઇસકી બ-દૌલત રીઝક ઝીયાદા હોતા હે. પસ લાઝીમ હે, કે હર જુમઆકો ઇસકી તીલાવત કરે, કે જીસસે તુમકો બરકત હાસીલ હોગી,

ઘોર ખુદાકે મહાખુબ હોગે, ઇસકી તાસીર ખડી હે, ખુદા-
વંદ કરીમ, અપની ઇનાયત ઘોર ફઝલો કરમસે રીઝક
' ખડહા દેખા. કયુકે વોહ હર ચીઝ પર કાદીર હે.

હાજતે દીની વ દુન્યવી ખર આના.

હઝરત પીરાન પીર દસ્તગીર, સૈયદ અબ્દુલ કાદીર
જિલાની રહ, ને હાજતે દીની, વ દુન્યવી ખર આનેકે
લીયે, અપને ફરજંદ હઝરત સૈયદ અબ્દુર રહમાન રહ,
કે વીઈ તકલીન ફરમાયા, વોહ વીઈ ચે હે.

અદલાહો કાફી, કસદ-તુલ કાફી, વજદ-તુલ કાફી, કફા
નીલ કાફી, લે-કુદસે કાફી, નેઅ-મલ કાફી, વલીલ્લા-
હીલ હમ્દ.

ઉપર લીખ્યા હુવા વીઈ હર હાજતકે લીયે ૫૦ મસ્-
તબે પઠે, અવ્વલ હો રકઆત નમાઝ પઠે, ફીર ચે વીઈ
શુર કરે. અવ્વલ ઘોર આખીર તીન તીન બાર હુરૂફ શરીફ
પઠે. ઘોર એક જલસેમે મગરેબ ઘોર શીમાલકે હરમ્યાન
માંહ કરકે ઇરાકકી તરફ મુતવજ્જા હો, ઘોર હઝરત ગૌસે
પાકકો મુતવજ્જા બાનકર ઉનકી રૂટે પાકસે મદદ આહે,
ઘોર ખતમ કરે.

શાહીદે જયખી, મેં લીખ્યા હે, કે કીસીકો કોઈ દુશ-
વાર કામ આપડા હો. યા બેકાર હો, યા કીસી રંજ ઓર
ગમમેં મુખતીલા હો, તો નીચે લીખ્યા હુવા અમલ કરે,
કે જીસકી ભરકતસે ઉસકા મતલબ હાસીલ હોગા. ઇસ
અમલ પઢનેકે મહોત તરીકે હેં, મગર આસાન તરીકા
યે હે, કે અબલ ગુસલ કરકે પાક કપડે પેહને, ઓર
ખુશમુ લગાવે. ઓર નમાઝે ઇશાકે બાદ પાનસો બાર ઇન
અસમાઓંકો પઢે. વોહુ અસમા યે હેં.

યા અઘીહ, યા રહમાનેહ, યા રહીમો, યા હૈયો. યા
હેયુમ.

અબલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ ત્રીન, યા પાંચ
મરતબે પઢે, ઇસકા વીઈ એક ચીંટલે તક રખજે, તો ઇનશા
અદલાહ, મુરાદ હાસીલ હોગી.

યા બદીઉલ અજયેબે બિલ ખયરે, યા બદીઓ.

યેહી કઝાયે હાજતકે લીયે ઇસમેં આઝમ હે. ઇસ
અમલકો બારા દીન તક હરરોજ બારા સો મરતબે પઢના
ચાહીયે. અગર બાદ અજ નમાઝે ઇશા, હરરોજ સાત હજાર
મરતબે ઇસકો પઢા જાયે, તો ચાલીસ દીનમેં ઇસકી ઝકાત
આદા હો-જાવી હે. લેકીન શર્ત યે હે, કે નવચંદી સુમે-

રાતસે શુદ્ધ કીયા જાયે. બાદ ઝકાત અદા હોનેકે, તીન હજાર મરતબે, યા કમ અજ કમ બારા સો પચ્ચીસ મરતબે રોજના પઢનેકા માઅમુલ રખજે, તો અયસી અસર હોગી, કે અસકા ખ્યાન કરના મુશ્કીન નહીં હે.

બાબ ચોબીસવાં.

હુખ, યા મોહીની, યા તસખીર.

લોગોને યે સમજ રખ્યા હે, કે કીસી અમલકે જરીયે જબ આહે, કીસીકી બહુ બેટીકો અપને હવા, વ હવમકે બલમે ફંસાકર ઉસકી અસમતકો બરબાદ કરદે, ઓર અપને ઇમાનકો. યા યે કે સુરમે પર કોઈ અમલ અયસા પઢકર પુકા જાયે, કે ઉસકો આંખોમે લગાકર, શાહેદાને બાઝારીમેસે અસકી તરફ નઝર ઉઠાકર દેખ-લે, વોહ સબ કુછ છોડ છાડકર દીવાના-વાર સાથ હો-જાવે ફીર બાહ સારા ઝમાના ફીર જાયે, મગર વોહ હુસ્નકી દેવી, ઉત સુમંગા આંખોમે ન-ફીર, યા યેકે મીકાઈ, યા ખાન પર કુછ પઢકર અસકો આહા ખીલા દીયા, યા ઉસકો અપને ઇશકમે સુખતીલા કરકે દીને! હુન્નાસે ખો-દીયા.

યા બહોતહી પરહેઝ-ખારીસે કામ લીયા, તો નિકાહ કર લીયા. યા ચે કે કોઇ અયસા અમલ પઢા જાયે, કે રૂથે અમીનકે અમીરો ગરીબ, આમીલ સાહેબકે મુતી, ઐર ફરમાં-ખરદાર ખન-જાયે. તાકે હલદી લગે ન ફીટકી, રંગ સાફ આ-જાયે, યાને ઘર ખયઠે તરેહ તરેહકે તર નિવાલે ખાનેકો મીલ-જાયા કરે. મેહનત ઐર મશક્કતસે નજાત મીલ જાયે, ચેહી વજે હે, કે દુન્યામેં જો શખસ સખસે બીયાદા જાની, યા દગા, ઐર ફરેખસે લોગોંકા માલ ખાને-વાલા હો. ઉસકો કહા કરતે હેં, કે હુખકા આમીલ, યા મુસખખેરાતકા માહીર હે ! નઉજો બિલ્લાહે મીન હાજે-હીલ અફવાત.

ખાહીશકા નામ ઇશક નુમાઈશકા નામ હુસ્ન,
અહલે હવસને દાનોંકી મીટ્ટી ખરાખ કી.

યાને શહવત-રાનીકા નામ ઇશક, ઐર હુખખ રખ-છોહા હે, બનાવ સીંજારકા નામ હુસ્ન, ઐર દગા ઐર ફરેખકા નામ તસખીર ! અલ્લાહો અકબર ! કીસ કહર મજાક દુનીયાકા બીગડા હે. કે જીસ તરેહ કબર પરસ્ત પકકી ઐર ચુને ગય કબરકો દેખતેહી સીજદેમેં ગીર પડેતે હેં. ઇસકી મુતલક ઉતકો પરવાહ નહીં હોતી, કે કબરકે અંદરકા મુરદા કાફીર હે, યા મોઅમીન ! ઇસી તરેહ હુખકે તાલીબ, ઐર ઇશકકે સુદર્ષ, ગોરી અદ્દી સુરત, ઐર

ભડક-દાર લિખાસ પર રીઝ પડતે હેં. ઉનકી બલાસે ખાહ વોહ કીસીકી બહુ હો, યા બેટી, ફાહીશા હો, યા અફીફા, તંદુરસ્ત હો, યા ખીમાર, ઉનકો અપની શહવત-રાનીસે કામ હોતા હે, યેહી હાલ મુસખખરાતકે મુદ્દયોંકા હે, કે માલ બટોરને ઓર ખાનેસે ગરજ હોતી હે, હલાલકા ખ્યાલ હોતા હે, ન હરામકા, જવાબસે બહુસ હોતી હે. ન અદમ જવાબસે. મેં નહીં જાનતા, અયસા કોન અકલ-મંદ હોગા કે જો અયસી હુબકા ખાહાં, ઓર તસખીરકા રવાદાર હોગા.

હુબકા અસલ મદ્દુમ, જો અકલ ઓર દાનીશકે નજ-દીક મોઅતેબર ઓર મુસદ્દલીમ યે હે, કે ધનિસાનકી દીનમેં તૌકીર હો, ઓર દુનીયામેં મુજ્જંત, યાને ખાલીકકે નજદીક લી મહબુબ હો, ઓર મખલુકકી નજરોંમેં લી અઝીઝ. હુકકામસે મુસ્તગ-ની હો, ઓર અહલે દવલસે બે-પરવાહ. બલકે ખુદ હુકકામ ઓર અહલે દવલ, નીજ ખાસો આમ ઉસકી મુલાકાતકે શાયેક, ઓર ખીદમતકે ખાહાં હોં. અગર કલો કીસી દીની, ઓર મુબાહિ દુન્યવી ગરજકે લીયે ઉનસે મીલનેકી ઝુફરત પડે. તો વોહ નીહા-યત અદબ ઓર એહ-તેરામસે પેશ આયેં. જો કુછ ઉનકો કહા જાયે, ઉસકી તાઅમીલકો વોહ અપના ફરજ, બલકે ફખર જાનેં, મુખ્તેસર યે, કે તમારા મખલુકાત ઉસકી મુતી. ઓર પ્રરમા બરદાર હો. ઓર યે રાખસે બે-પરવાહ

મગર હો સખકા ખયેર-ખાહ, ન કીસીસે ઉસકો બતી
ખુગઝ ઓર ધનાહ હો, ઓર ન દુસરોંકો ઉસસે મુખાલીફત,
ઓર અદાવતકી વજે હો. મગર કોઈ મુખાલીફતકા ધંજહાર
કરે, તો કીસીકા બાલ-ખાલા રહે, ઓર મુખાલીફકો દીન
દુન્યામેં નીચા દેખના પડે, યે અમલ મોહીની, યા હુબ
હે, ઓર ઈસીકો તમખીર ભી કેહતે હેં.

હુબ, ઓર તસખીરકે હાસીલ કરનેકે તરીકે, ઓર
અમલ યું તો સેંકડોં દેખે, ઓર હબરોં સુને, છનમેંસે
બાઝ તો અયસે સખત ઓર ના-કાબિલ અમલ પાયે, કે
ગોયા ઈસ મસલકે મીસદાક થે, કે “ન નવ મન તેલ
હોગા, ન રાધા નાચીગી,” મગર હુબકે ખાહીશ-મંદલી
બાઝ અયસે ધુનકે પકડે દેખનેમેં આયે, કે છન્હોંને
“જુટેકો ઘર તક પહોંચાના.” પર કમર બાંધ રખખી થી,
યાને સખતસે સખત, ઓર ના-કાબિલ શરતોંકો બરદાશત
કરકે પુરા કર હીખાયા, લેકીન ફીર ભી દાગે નાકામીકે
સીવાયે કુછ ઉનકે હાથ ન-આયા.

મેરે હોસ્તો ! અમલે હુબકો બર મહલ કામમેં લાને-
વાલે, જખકે હર તરફ ફીસકો પુખ્તરકા હોર હોરાહ હે,
ઓર અસમતકા કાલ, તો અયસા અકલ-મંદ કોન હે !
બો હુબકે સર-બસ્તા રાઝકો તરત અજ બામ કરહે, યસ

યાદ રખ્યો, કે ઇસ્તેહારોંકી લછછેદાર તહ-રીરેં, ઔર મુઠ્ઠયોંકી ચીકની ચોપડી સુરતેં, ઔર તકરીરેં, સરાસર મકર ઔર ફરેખસે જરી હુધ હેં. કલી ઘોંકેમેં ન-આના. બલા જનકો હુખકે અસલ મફહુમ કીહી ખબર નહીં, વોહ અમલે હુખકો કયા જાને ! ઔર દુસરોંકો કયા જતા ઇંગે ! હકીકી હુખ, ઔર સચ્ચી મોહીની, ઔર અસલી તસખીર વોહી હે, જો ઉપર તહરીર કો-ગઈ હે.

ખાંઝ લોગ કહા કરતે હેં, કે હમેં ફીસકો પુખ્ત મકસુદ નહીં. જલકે પુલાન ઔરતસે નિકાહ કરના મંજુર હે. ઇસલીયે હુખકે અમલકી તલાશ હે. પસ વાઝેક હો, કે અગર ખીખી મૈંજુદ હે, ઔર ઔલાદ ઔર આરામ હર તરેહકા મોયરસર હે, તો ફીર દુસરે નિકાહકી આનજુ કરના, યેલી નફસકી ખાહીશ, ઔર સરાસર હવા, ઔર હવસ હે, હમ સીફ ખાહીશાતે નફસાનીકો પુન કરનેકે લીયે પયદા નહીં ફીયે ગયે, કુછ ઔરબી અપને જીમ્મે કામ હે, પસ ઇસસે પરહેઝ લાઝીમ હે. ઔર અગર હર હકીકત નિકાહકી જુરત હે, યાને ખીખી નહીં હે, યા મર ગઈ હો, યા હમેશા ખીમાર રેહતી હો, યા ખાંઝ હો, તો અચસી સુરતમેં અલ-ખ-તા હુખકી તલાશ ના-મુનાસીખ નહીં હે.

હુબકે ચંદ અમલ નીચે લીખ્યે હેં, ઉનકો નેક કામકે લીચે અમલમેં લાવે.

ચોલીખુ-નાહુમ ક-હુખીલલાહ, વલ-લજના, આ-મનુ, અશદ-દો હુખન નિલલાહ.

ઉપર લીખી હુઈ આયતકો આયતે મોહખત કેહતે હેં, ઇસ આયતકો ચવદા મરતયે શયે જુમઆકો પઢે. ઐર વોહ ચીઝ, કે જે મહુખકો પસંદ હો, ઉસ પર દમ કરે, ઐર મતલુખકો ખીલાવે, તો બ-હુકમે કીઈગાર ફરેફતા ઐર શયદા હો-નાવે, ઐર ઇસ અમલકી તરતીખ મે હે, કે નવ-ચંદી જુમેરાતકો બ-વકતે નમાઝે ઇશા, જખકે ઇશાકી નમાઝ પઢ ચુકે, તખ એક હજાર મરતયે પઢે. ઐર દો-ઝાનુ હોકર બચઠે, ઐર જુસકે લીચે અમલ કરે, ઉસકા ખ્યાલ દીલમેં જમાવે. ઇસી તરેહ ચાલીસ રોજ અમલ પઢે, ઐર જખ ખતમ કરે ચુકે, તો દુઆ કરે, ઐર હરરોજ ગ્યારા ગ્યારા મરતયે, અબ્વલ ઐર આખીર દુરૂદ શરીફ પઢે. ઐર દરમ્યાન ઉપર લીખી હુઈ આયત પઢે, ફીર જખ જુરત હો, તો શયે જુમઆકો ૧૪ મરતયે પઢકર, જે ચીઝ મતલુખકો પસંદ હો, ઉસ પર દમ કરકે ખીલાવે, પરહેઝ જમાલી, ઐર જલાલી જે આગે લીખ્યે હેં. વોહ જુરર કરે,

મોહખતકે લીચે ચે અમલ કરે. ઐર વોહ અમલ ચે હે.

સકા-નીલ હુખ્ખો કાસા-તીલ વિસાલી,
કે-કલતો લે-ખમ-રતી નહવી તચ્ચાલી.

ઇસ અમલકી ઝકાત સવા લાખ મરતમે પઢે. ચોર પરહેઝ જલાલી ચોર જમાલી કરે. જખ ઝકાત અદા હો-
જાવે, તો હર રોજ એક હજાર મરતમે રોજ-મરસ વકતે
મુકરરે પર પઢે, ચોર પઢતે વકત મતલુખકા તસબુર
ખરાખર રખ્ખે, યે અમલ ચાલીસ રોજ તક પઢે, ચોર
ચાલીસ રોજમેં ઉપર લીખખા હુવા અમલ સવા લાખ
મરતમે પઢે, તો આનીલ બન જાયેગા, ચોર છસકે લીયે
પઢે, વોહ ઝુર આશીક ચોર ફરમાં ખરદાર હો-જાયેગા,
અમલ બાદ અજ નમાઝે ઇશાકે પઢે.

હુખકે લીયે શુર માહમેં પેહલી જુમેરાતમે શુર કરે,
ચોર તહજ-જુદકા વકત મુકરરે કર લે. ચોર હો રકઆત
નમાઝે નફીલ પઢે. ઇસ તરકીબસે, કે અબ્વલ રકઆતમેં
બાદ સુરયે ફાતેહા, કે સુરયે અલહાકો, અવદા બાર પઢે.
ચોર દુસરી રકઆતમેં બાદ અલ-હન્દકે, ઇબ્ત જાયા
રપ, મરતમે પઢે, ચોર બાદ સલામકે, અલ ઇખલાસો
યા રસુલુલ્લાહ, ૩૩૬૦ મરતમે પઢે, પઢતે વકત તસ-
બુર મતલુખકા રખ્ખે, ચાલીસ રોજમેં કામ ઈતરા
અલકાહ, હો-જાયેગા, પરહેઝ હરામ કાયેસિ બચે,

હુખ્ખે ખલાયેકકે લીયે અમલ.

વ-ખીસ હકકે અન-ઝલના-હો, વ-ખીસ હકકે ન ઝ-લા,
વ-મા અરસલ-નાકા, ઇલ્લા મુખશી-રંવ વ નજરા.

લાઝીમ હે, કે યે અમલ કુતુખી તરફ મોંહ કરકે
દાવાં પાઉં ખાયેં પાઉં પર રખકર, ગ્યારા દાને સુદેદ સુઠકે
દાનોં પર ભે એક રંગકે હોં, હરએક દાનોંપર ગ્યારા મર-
તખે પદે, ફીર એક હાંડીમેં રખકર મોંહ બંદ કરકે અપને
મકાનમેં દફન કરે. ઝોર ફીર ઉપર લીખખી હુધ આયત
૧૨૫૦૦ સવા લાખ મરતખે પઢકર, સવાખ ઉસકા હઝ-
રત સરવરે કાયેનાત મલ, કી રૂહે મુકદ્દસકો પહોંચાવે. ફીર
જીસ કદર મુમકીન હો, હરરોજ યે આયત પઢતા રહે.
કમ અજ કમ ગ્યારા સો મરખે પઢ-લીયા કરે, ખદકકે
રૂજી હોનેમેં ઝોર ગરવીદા હોનેકે બાજમેં યે અમલ અજી
જીલ અસર હે મગર આમીલકો આહીયે, કે ખલાયેકકો
નફા પહોંચાવે. ઝોર માત્ર જમા ન-કરે. યે અમલ આ-
લીસ રોજમેં પુરા કરે. ઝોર ઇશાકી નમાઝ બાદ અમલ
પઢે. પરહેઝ જલાલી ઝોર જમાલી રખખે.

બાબ પરચીસવાં.

દુશ્મનકો તબાહ કરના,

દુશ્મનકો દફા કરનેકે લીયે અમલ પઢે, વોહ ચે હે.

યા બદીહિલ અખયેબે બિલ કહરે, યા બદીઓ.

યે અમલ ગ્યારા સો મરતબે, રોજના દો-પહેરકે વક્ત જંગલ યા કબ્રસ્તાનમેં બાકર પઢે, બલકે કીસી ટુટી હુઈ કબરમેં બયેઠ-કર પઢે. તો બેહતર હે-અગર અયસી કબર ન મીલે, તો દો કબરોંકે હરમ્યાન બયેઠ-કર પઢે. ઓર ગ્યારા પ-તે આંકડેકે ઘાસકી રસ્તીસે બાંધકર પાસ રખ-લેવે. જબ સો મરતબે પઠ ચુકે, તો છુરીસે ઉન પતોંકો કાટ દેવે, હર સેંકડે પર એક પત્તા કાટે. યે અમલ ચાલીસ દીન ન ગુજરને પાઈગે. કે દુશ્મન તબાહ ઓર બરબાહ હો-બાયેગાં. લેકીન ઈસ અમલ-મેંલી અદેશા ઝીયાદા હે, કયુકે અબુબો ગરીબ હરાબની શકલેં, ઓર આવાઝેં દેખને ઓર સુનનેમેં આતી હેં. જીસસે અજ હદ દેહશત માઅલુમ હોતી હે. લે-હાજા ઈસ અમલકે કરનેકી હત્તાલ ઈમકાન જુરઅત ન કરની ચાહીયે, શરઅન-લી

સંપ્ર કરના લાઝીમ હે. હાં, જખ દુશ્મનકા ઝરર દીનેાં તક પહોંચને લગે, તો ઇસકો અમલમે લાના ખુરા નહીં.

વાસ્તે હલાક કરને દુશ્મનકે-દરમ્યાન મગરેખ ઓર ઇશાકે ઓર રકઆત નમાઝ પઢે. હર રકઆતમે સુરયે અલ-હમ્દ, એક મરતબે, ઓર સુરયે અલમ-તરા કયદા, બારા મરતબે પઢે. જખ નમાઝસે ફારીગ હો-જાવે, તખ દુશ્મનકી ખરબાદીકે લીયે ૭૦ મરતબે ઇસ આયતકો પઢે.

ઇન્કા મૈયેતુન, વ ઇન-નહુમ મૈયેતુન.

ઉપર લીખખી હુઈ આયત પઢે. યે અમલ સાત રોજ તક કરે. તો દુશ્મન તબાહ, ઓર ખરબાદ હો-જાવેગા. પરહેઝ તરકે હયવાનાત કરે.

દુશ્મનકો તબાહ કરનેકે લીયે જો શખ્સ ઇરાદા કરે, ઉસકો લાઝીમ હે, કે હરગીઝ ખાહીશે નફ્સાની, ઓર થોડીસી ખાતોંમે અમલ મજકુરા કરને પર આમાદા ન-હોવે. ઓર કીસી ખુસલમાનકો નુકસાન પહોંચ્યા હો, તો જીન્ન જગા અકલ ઓર શરેઅ દોનોં ઇજાઝત દેં, ઓર રવા રખેં, ઓર દુશ્મનસે ખિલકુલ આજીઝ હો, તખ યે અમલ કરે, કયુંકે નહીં તો યે અમલ ઉલટે પડતે હેં. ઓર આમી-લકો નુકસાન પહોંચેગા. ઓર દુનીયા ઓર ઉકબામે ઉસકે વખાલમે ગીરફતાર હોગા.

અહાલીસમેં વારીદ હુવા હે, કે ઝીયાદા નફરીન કરનેસે મજલુમ ખુદ ઝાલીમ હો-જતા હે. ઓર મુમકીન હે, કે જુસકો આદમી અપને શુમાનમેં ઝાલીમ કરાર દે-રહા હે, દર અસલી ઇન-દલ્લા વોહ ઝાલીમ નહો, હક પર હો. કે અપને ફેઅલમેં મજબુર હો ! અગર વોહ હકીકત્ત ઝાલી-મહી હો, તો અપુ ફરમાના, ઓર ગુસ્સેકા પીના, ઓર દર શુજર કરના અછછે લોગોંકી આદત હે, ઓર સિપ્રાતે હમી-દામેં દાખીલ હે. ચુનાંચે હક તઆલા, અપને કલામે પાકમેં ઇરશાદ ફરમાતા હે.

અલ કાઝેમી-નલ ગયજા, વલ આશીના અનીન નાસ.

બાબ છબ્બીસવાં.

હાઝીરાત.

હાઝીરાતકે લીચે જબ ગુફરત હો, તો એક લડકા, કે જુસકી ઉમર નવ વરસકી હો, ઉસકો નીહલા ધુલાકર પાક કપડે પેહનાકર, ખીઠલાયે, ઓર ઉસકે પાસ બુખુર જલાયે. ઓર સીયાહી ઉસકે સીધે હાથકે અંગુઠે પર ખુબ અછછી

તરેહ લગાયે', ઓર ફીર ઉસ લડકેકો કહે', કે ટીકટીકી બાંધકર ઉસ સીયાહીકી તરફ દેખે. સીયાહી અંગુઠેકે નાથુન પર લગાની ચાહીયે. ઓર ઉસે ખુશક (સુકી) ન-હોને દે. ખરાબ ઓર પતલી સીયાહી ન-લગાયે', બલકે ચમકીલી ઓર રૌશન સીયાહીસે તર કરે'. ઓર ત્રીન મરતબે દુરુદ શરીફ પઢે. ઓર ઉસકે બાદ ત્રીન મરતબે યે ઇસમ પઢે.

બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ. હોબલ આસા-મોહુ, યા કરીમો, યા કદીમો, યા કરીમો, યા કરીમો, યા કરીમો, યા કરીમો, યા કરીમો, યા કરીમો.

ઉપર લીખ્યા હુવા ઇસમ ત્રીન મરતબે પઢકર, ઉસ લડકેકે મોંહુપર દમ કરે, ઇસ તરેહ ત્રીન દફે દમ કરે. અંદ લમહેકે બાદ ઉસ લડકેકો એક દરવાઝા નઝર આયેગા. ઇસકે બાદ એક મેહતર નઝર આયેગા. લડકેકી ઝમાનસે હુકમ દે', કે સફાઈ કરો. પસ હુકમ કરનેસે વોહ મેહતર સફાઈ કરને લગેગા. ફીર વોહ ચલા જાયેગા. તો સજ્જા (ભીશતી) આયેગા. ઉસકો ઇસી તરેહ હુકમ કરના, કે પાની છીંકકે, યે હુકમ કરનેસે વોહ ઝમીન પર પાનીકા છીંકાવ કરેગા. જબ વોહ ચલા જાયેગા, તો ઉસકે બાદ ચાર આદમી, એક તખ્તે જવાહીર નિગાર

મુસ્સા ઉઠાકર લાતે હુયે નઝર આઈંગે. ઓર ફીર ઉસ તખ્તકે સર પરસે ઉતાર કર દરમ્યાન મયદાનકે બીછાવેંગે. ઉસકે બાદ તખ્તકે ગીર્દ ફરસીયાં ઓર થાકીયાં બીછી હુઈ નઝર આઈંગી. ઓર બારી બારી હરએક ઓહદે-દાર આકર અપની અપની જગા-પર આકર બેઠ બઠંગે, ઓર આખીરકે બાદશાહ તશરીફ લાવેગા. ઓર અપને તખ્ત પર જલવા અફરોઝ હોગા. ઉસ વકત અમલ કરને-વાલેકે લાઝીમ હે, કે લડકેકે કહે, કે જખાનસે “અસ્સલો અલય કુમ,” કહે, લેકીન હાથ ન-હીલાયે, ઓર નઝરકે ન-હટાયે. જખ વોહ લડકા સલામ કરેગા, તો બાદશાહ સલામકા જવાબ દેગા, ફીર ઉસસે સવાલ કરનેકી ઇજાઝત તલબ કરે, યાને પુછે, કે તુમસે કોઈ સલાલ કરે, યા નહીં ? તો વોહ ઇજાઝત દેગે, ઓર બાદ ઇજાઝતકે જો ચાહે, વોહ સવાલ કરે. હરએક સવાલકા જવાબ આવેગા, લેકીન સીવાયે લડકેકે કોઈ સુન નહીં સકેગા, પસ આમીલ વોહ લડકેકે હુકમ કરે, કે જો જો જવાબ મીલે, વોહ સુનાતા જાવે. ઓર નિગાહ ઉસી તરફ રખે. ઇસ તરેહસે બડે બડે લેદોંકા પતા ચલ જાતાં હે. ઓર બાજ વકત દુર દુરકે મુલકોંકી સયેર કરાઈ જાતી હે, ઓર વોહ ઇસ તરેહ પર કે લડકેકે કહા જાતા હે, કે જો બાદશાહ તખ્ત પર બચઠા હે, ઉસસે કહો, કે મુજકે પુલાને શેહરકી સયેર કરાઓ,

પસ લડકેકે કેહનેસે સખ હાઝીર હો-જાવેગા, ઓર ઉસ મુલક યા મેહરકી સચેર કરાઈ જાવેગી, ઓર જખ કીસીકા કોઈ અઝીઝ ગુમ હો-ગયા હો, ઓર ઉસકા પતા ન-ચલતા હો, તો લડકેસે સવાલ કરે, તો જવાબ મીલ જાયેગા. ઓર ઇસી તરેહ હરએક અમર ઉસસે દર્યાફત કીયા જાયેગા, તો ફૈરન બતા દેગા. ઓર કીસી મરીઝકે દવા વ-ગયરાકા સવાલ કરે, તો વેહ બી બતા દેગા, મગર ખ્યાલ રખે, કે ઝીયાદા સવાલ ન-કરે.

બાબ સત્તાઈસવાં.

તસખીરે હમઝાદ.

અગર કોઈ હમઝાદકો અપના તાબેદાર બનાના ચાહે, તો ઇસ તરેહ અમલ કરે.

તરકીબ—ખ-વકતેઅમલકે અગર શખ હો, તો ચિરાગકો પીછે રખકે બચેઠના ચાહીયે. ઓર અગર ચાંદ યા સુરજકી શેશનીમેં અમલ કરના મંઝુર હો, તો કર સકતે હેં. મગર સાચા ભર સુરત આગે હોના ચાહીયે. ઓર અપના ધ્યાન ગરબનકી તરફ જમાના ચાહીયે. એસ જગે

અમલ શુરૂ કરીયા જાયે, તો રોજના ઉસી જમામેં કરના ચાહીયે, ચોર જગા પાકીઝ ચોર મુસફફા હોની ચાહીયે. શોરો ગોગા ન હો, ચોદ યે ચંદ ઇસમે શરીફ નિહાયતહી મકસુદ કલ્મ, ચોર તવજ્જોસે લગા તાર ચાર ઘડી રોજના બિલા-નાગાહ, મચે તરકે હયવાનાત જમાલીકે, પંધરા રોજ, યા એકકીસ રોજ તક અમલ જરી રખે. ઈનશા અલ્લાહ, તસખીરે હમ-ઝાદમેં કામચાખી હોગી. ઇસ્મ શરીફ યે હેં.

અલ્લાહો શાહેદી, અલ્લાહો હાદેરી, અલ્લાહો નાચેરી, અલ્લાહો મોઘ.

ઇસ અમલકે શુરૂમેં ખિસ્મીલ્લા, ન પઠના ચાહીયે.

હમ-ઝાદકા અમલ કરનેમેં જનકા ધૈાફ હે. ચોર બાઝ લોગ દીવાનેલી હો-જતે હેં. ઇસલીયે ચાહીયે, કે હરગીઝ યે અમલ ન-કરે. બીજકે અથસા અમલ કરનેસે અપનેકો બચાવે.

હમઝાદ તાબેદાર હોનેસે વોહ કયા કાયેદા પહોંચા સકતે હેં, ઉસકા ખુલાસા હમને હમારી છપી હુઇ કિતાબ, ઝીંદા કરામાત,મેં લીખ્યા હે.

બાબ અઠ્ઠાઈસવાં,

ધસ્તેખારા કરનેકે ફનાયેદ.

ધસ્તેખારાકે ખારેમેં બહોત હદીસેં વારીદ હેં, મીન-જુલા ઉનકે એક ચે હદીસ હે. “મા બાબા મનીસ તખારા, વલા, ન-દ-મા, મનીસ તશારા. તરજુમા નુકસાન નહીં હોતા હે, જો શખ્સ કે ધસ્તેખારા કરતા હે. ઓર પશેમાન નહીં હોતા. જો કોઈ મશવેરા કરતા હે. ઓર બાબ અઠ્ઠાઈસસે ચેલી હે. મિન સઆ-દતીબ-ને આ-દ-મર રદાઓ મિલ કદાઓ. યાને સદાઅત ધખને આદમકી મરજીયે ધલાહી પર રાજી હોના હે, યાને ધસ્તેખારાકે બાદ, જો કુછ હુકમ યા મના હો, ઉપર અમલ કરના સઆદત, ઓર ઉસસે ઓરાઝ કરના બાએસે શકાવત હે.

આહેબે સીરાજુસ માલેકીન, ઓર અહમદ દેરબી રહ, તહરીર ફરમાતે હેં, કે જુસ ગ્રીમીકો કોઈ ધામ મુશકીલ પેશ આયે, ઓર ઉસકી તદખીર ન-બાનતા હો, યા કોઈ ગાયેબ હે, કે મુહતસે ઉસકી ખબર ન-પાતા હો, યા કોઈ કચલી હો, યા કોઈ બીમાર હો, તો આહીયે, કે સોનેસે પેહલે છે રકઆત નમાઝે નફીલ બ-નિયતે ધસ્તે-

ખારા, એક સલામસે પઢે, ફીર કીસીસે ખાતચીત ન-કરે
 ઓર અલાહીદા મુકામ હો, કે જહાં કીસી મદદ ઓર
 ઓરતકા શુજર નહો. યાને વહાં કોઈ ન-આને પાયે. ઓર
 ચેલી ઝુર હે, કે ચહાર શંખાકો રોઝા રખે, ઓર પંજ
 શંખાસે અમલ શુર કરે. પેહલી રકઆતમેં સુરચે ફાતેહા,
 કે બાદ વશ-શમ્સ, ઓર દુઅરી રકઆતમેં સુરચે વલ-
 લચેલ, ઓર તીસરી રકઆતમેં સુરચે વદ-દોહા, ઓર
 ચોથી રકઆતમેં અલ્લમ-નશારાહ, પઢે.

આર રકઆત બાદ સલામ ફેરે, ઓર ફીર દો રકઆત
 પઢે, પેહલી રકઆતમેં સુરચે ફાતેહા, કે બાદ વન-તીન,
 પઢે. હર રકઆતમેં બાદ સુરચે ફાતેહાકે, ઉપર ને ને સુરતેં
 લીખી હુઈ હે, વોહ સુરતેં સાત મરતબે પઢે, જ્ય
 નમાઝસે ફરીગ હો, તો હક-તઆલાહી તમહીદમેં
 મથગુત હો. ઓર હરફ શરીફ પઢે. ઓર દુઆ માંગે,
 વોહ દુઆ ચે હે.

અલ્લા હુમ્મા રખે મોહમ-મદીન, વ રખમા હિઝા-
 હીમા, વ મુસા, વ ઇસહાક, વ યાકુબ, વ રખમા જબ્રાઇલ
 વ મીકાઇલ, વ ઇસરાફીલ, વ ઇઝરાફેલ, વ મુન-ઝેલત
 તવરાતે વલ ઇનજીલે, વઝઝપુર, વલ ફુરકા-નીલ અઝીમ,
 અરેના શી મના-મીયલ લલ-લતા, મા અનતા આ-લમે
 ખીહી મીત્રી.

અગર પેહલી રાતમેં ઉસને અપની મતલબકા મુશા-
હીદા કીયા તો બેહતર હે, અગર પેહલી રાતકો માઅલુમ
નહો, તો દુસરી, યા તીસરી, યહાં તકકે સાતવીં રાત તક
કરે, ઇનશા અલ્લાહ, બુરર હાલ માઅલુમ હો-નવેગા,
યા કોઈ શખ્સ ખાળમેં ઉસકી કેશીયતસે આગાહ કરેગા.

બાબ ઓનતીસવાં.

મોવકકીલ તામે કરના.

જો શખ્સ યે ચાહે, કે ફક (તંજી)સે અમાન, ઓર
હિફાઝતમેં રહે, ઉસકો ખુદાવંદ તઆલાસે હર વક્ત
ખોદ, ઓર ડર, ઓર તકવા (પરહેઝગારી)સે રેહના ચાહીયે,
ઓર ઉસકી તાઅતમેં કેશીય કરે. ઉસકે એહકા-માતકો
દીલો બનસે બન લાયે, ઓર મુનહીયાતસે પરહેઝ કરે.
હલાલ રોઝી ખાયે. હરામ-ખોરીકો તરક કરદે. ઓર જહાં
તક ઉસકી તાકત હો, ખુદાકી રઆમંદી તલાશ કરે. ઓર

ઉસસે મોઆશી ચાહે. ઓર અપને દીલકો પાક કરે, ઓર
 અપને બદનકો લોગોંકી અજયત પર સાખીર બનાયે, ઓર
 સીવાયે ખુદાકે મોઆમીલેકે કીસી ખાત પર કીસી શખ્સસે
 ખદા નહો. હુકમ ઓર કઝા, ઓર કદરે ઇલાહીકે સાથ
 રાજી હો-જાયે, ઓર મુસીબત પર સખર કરે, ઓર બગેર
 સીવા હુવા સુદેહ તેહબંદ બાંધે, ઓર અગર કીસી મર્દ
 યા ઓરતકો અપની ખીદમતકે વાસતે મુકરર કરના ચાહીએ,
 તો પેહલે ઉસકો અપની અગરાજ પર મુત-તલે કરદે. યાને
 હરએક કામકે મોકે ઓર મેહલ, ઓર ઉસકી તરકીબસે
 આગાહ કરે. ફીર ખીદમતમે રખે. બાદ ઉસકે શુસલ
 કરકે વોહ સુદેહ ઇબ્તર યાને તેહબંદ પેહને, ઓર બુધકે
 રોજ ઇસ કામસે ફારીગ હોકર બુમેરાતકો રોજા રખે.
 ઓર કીશમીશકે સાથ ઇફતાર કરે. ફીર ઇશાકી નમાઝકે
 બાદ દો રકઆત નફીલ અદા કરે, ઓર હર રકઆતમે
 બાદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે કાહફ પઢે, ઓર યે અમલ
 અયસે મકાનમે હોના ચાહીયે, કે જો બિલકુલ પાક સાફ
 ઓર અંધેરા હો. ઓર જો બોરીયા (ચટાઈ) ખીછા હો,
 ઉસખાલી પાક હોના જુહરી હો. ઓર ફીર યે મકાન આબાદી-
 સેબી દુર હોના ચાહીયે. ઓર અપને નીચે દરખતે બતમકી
 રાખ ખીછાવે. ઓર દિબાલા-૩ બયેઠ-કર યે હુઆ દસ
 હબ્તર મરતબે પઢે.

યા લતીફો, યા ખડી-ચલ ચલ-તાફે ચલ-રેકની,
ખે-લુત્તે-કલ ખડી-ધલ-લલ, મન તલફ તફતા બીહી,
કંદાહો.

ઇસ અમલકા મોવક્કીલ ઇનસાની સુરતમેં શમશેરે
બિરહના હાથમેં લીયે હુયે હાઝીર હોગા. ચોર લિબાસબી
ઉસકા સુફેદ હોગા. ઉસ મોવક્કીલસે ઠરના ન-આહીયે. યે
મોવક્કીલ દર્યાફત કરેગા, કે તેરી કયા હાજત હે. તો તુમ
જવાબ દો, કે મુજકો ખુદાઇ ખજાને-મેંસે ઇસ કદર ઇના-
યત કીજીયે, કે જીસસે મેં ગની હો-જાઉં, વોહ કહેગા,
ઇસ શર્તસે, કે તુમ ઉસ માત્રસે ના-જાયેઝ કામ ન-કરો.
હાં, ખુદ તુમ ખાઓ, ચોર ખીલાઓ, ફીર વોહ મોવક્કીલ
આ-મીલકો બહોતસા માલ દેકર ચલા જાયેગા. ચોર અગર
આમીલ આહે, કે ઉસ મોવક્કીલકો હુમેશાકે વાસતે અપના
મુન્નાહીબ બનાયે, તો કહે, કે અપની એક નીશાની મુઝકો
ઇનાયત કીજીયે. તબ વોહ ઇસકો એક સિયાહ પથ્થર દેગા.
ફીર જબ ઉસકો કીસી ચીઝકી ઝુઝરત હો, ચોર યે મોવ-
ક્કીલકો હાઝીર કરના આહીયે, તો આઝ જલા-કર ઉસકે
અંદર પથ્થરકો ડાલ દેવે, તો ફોરન મોવક્કીલ હાઝીર
હોગા. ચોર જો કામ ય ઉસસે આહેગા, ઉસકો પુરા
કરેગા. ચોર જબ ઉસ મોવક્કીલકો વાપીસ કરના આહે,
તો યે દુઆ પઢે.

અહણા હુમ્મા ઇત્રી અખ-રચો મીન હવલી, વ કુવ્વતી
ઈલા હન-લેકા, વ કુવ્વતેકા, ફ-અરેની અખયેમા સનીએ
હનફે-કા, બે-રહ-મતેકા યા અર હમર રાહુ-મીન.

ઈસ અમલમે ખુખુર સવદાનકી ધુની, શૈશન કરની
આહીયે, કયુકે ઈસ અમલમે ચોર દીગર આમાલમે ઈસ
ધુનીકી અછળ તામીર હે. ચોર બહોત મુતાફે હે.

બાબ તીસવાં.

ચોરાંસે મહકુઝ રેહના.

રિવાયત હે, કે ચોરાંકો દફા કરનેકે ખારેમેં જનામ
હજરત મોહંમદ સલ, કે અહદે શરીફમેં એક સૌદાગર
મદીનેસે શામકો તીજરતકે લીયે જતા-થા, ઇ-તેફાકત
નાહમેં એક ચોરને, કે જો ઘોડે પર સવાર થા. ઉસે આ-
વેના. સૌદાગરને કહ્યા, કે માલ લેલે, ચોર મુઝે જાને દે.
ચોરને કહ્યા, માલ તો મેરા હે. મગર મેં તુઝે કતલ કરના

ચાહતા હું. જખ સૌદાગરને દેખ્યા, કે મુઝે ઇતની મોહલત
દે, કે મેં દો-રકઆત નમાઝ પઢવું, ચોરને કહા, અછછા
સૌદાગરને દો-રકઆત નમાઝ પઢકે, દુઆ માંગી, વોહ
દુઆ ચે હે.

ચા વહો, ચા વહો, ચા જીવ અરશીલ મજીદ, ચા
મુખતી-ચો, ચા ક્યઆ-લુલ લેમા ચોરીદ. અસ-અલોકા
બે-તુરે વજહે-કલ લાજ. મલાઉન, અદ-કાના અરશેકા,
વ-બે-કુરતે-કલ લતી. વસ-અત કુલ્લા શય-ઈન, લા-
ઇલાહા હલ્લા અનતા, ચા મુગીસો, અગેસ-ની.

ચે દુઆ તીન મરતબે પઢા, જખ દુઆસે ફારીગ
હુતા, કે એક બારગી એક સવાર આ-પહોંચા, ચોર ઉસકે
હાથમેં એક હરબા આગકા થા, ઉસને ચોર પર હુમલા
કરકે ઉસે માર ડાલા, સૌદાગરને પુછા, કે અય બંદયે
ખુદા, તુમ કોન હો ? કે તુમને મેરી મદદ કી, ઉસને
કહા, મેં તીસરે આસમાનકા ફરીશતા હું, જખ તેરી દુઆ
તીસરે આસમાન તક પહોંચી, તો દરવાઝે આસમાનોં-કે
ખુલે. જખ તીસરી બાર તુને દુઆ ખતમ કી, તો હઝરત
જીબ્રીલ અલે, આયે. ચોર કહા, કે કોન હે, બે ઇસ
મુસીબત-ઝદેકો બચાયે ! પસ મેં ખુદાયે તઆલાસે
દરબારત કરકે ઉસકે કલકે લીયે ઉતરા. સૌદાગરને આં-
હઝરત સલ, કી હુઝુરમેં હાઝીર હોકર ચે માબરા બ્યાન

કીયા. અપને ફરમાયા, કે ખુદાચે તઆલાને તુઝે અસ-
માચે હુસના તાઅલીમ કીચે, કે જો શખ્સ ઉનકે જરીયેસે
હુઆ કરે, વોહ કુખુલ હો. ઓર જો માંગે વોહ મીલે,
ઇસ કીસ્સેકો ઇમામ શાફઈ રહ, ને જીકર કીયા હે,
ઓર ફરમાયા હે, કે ઇસ હદીસકો ઉલમાકી એક જમા-
અતને રિવાયત કીયા હે.

હિકાયત—એક સખ્સ કુદ્દેમેં ખચ્ચર કીરાચે પર
ચલાયા કરતા થા, એક દીન એક શખ્સ શેહરસે બાહર
ઉસકે ખચ્ચર પર, એક દીનાર દેકર સવાર હુવા, એક
જગા દો-રાહા રાસતા થા, ખચ્ચર વાલા જીસ રાહસે
હમેશા જતા કરતા થા, ઉસી રાહ પર ચલા, સવારને કહા,
કે દુસરી રાહ અછછી હે. આખીર ઉસે ધોકા દેકર દુસરી
રાહ પર લે-ચલા, થોડી દેરકે બાદ દેખા, કે, રાહ બહોલ
ખરાબ હે, ઓર બ-બબ લાશે પડી હે. ઉસ વકત ઉસ સવા-
રને એક છુરી નીકાલી, ઓર ખચ્ચર વાલેકે કતલકા ઇરાદા
કીયા. ઉસને કહા, કે ખચ્ચર ઓર અસબાબ લેલે. મુઝે
કતલ કરનેસે તુઝે કયા ફાયદા હે, ચારને કહા, કે મેં
પેહલે તુઝે કતલ કરૂંગા, ઉસને કહા, અછછા, મુઝે દો
રકઆત નમાઝ પઢનેકી મોહલત દે, ચારને હંસકર કહા,
અછછા, ઉસને હો રકઆત નમાઝ પડી, ઓર હુઆ કી,
ફીર ચીલાકે કહા.

આમન મુજી જુલ મુદ-તરરા, ઈજિ દર્યાહો, વ યક-
સેકસ મુઆ.

ચે દુઆ પદે બાદ ચીલાકે રોઆ, કે એક બારગી
એક સવાર ઉસ જંગલસે નીકલા, ચોર અપટકે ઉસ ચોરકો
નેઆ મારા, ચોર કતલ કીયા, વોહ ગીરા, ચોર ઉસ પર
આગ મુસ્તબલ હુઈ, ખચચર લાહેને જુદાચે તઆલાકી
દરગાહમે સીજદા કીયા, કીર સવારસે પુછા, કે તુમ કોન
હો ? ઉસને કહા, કે મેં એક બંદા હું, ઉસ બાતે પાક કા,
કે જસકી શાન હે, મુજી-જુલ મુદ-તરરા ઈજિ દર્યાહો,
આબ તેરા જહાં જ ગાહે, પહાં ચલા-બા.

બાબ એકતીસવાં.

કચેદસે નબત પાના.

હિકાયત—અમાન-ચે ખિલાફતમે એક ગુનેહ-ગાર
આદમીકો કચેદ કીયા થા, ઉસ આદમીકો બાબમે હિકાયત

હુઈ, કે યે આયત પઢ, તો ખલાસી પાવેગા, વોહ આદમી ખાખસે બેઠાર હુવા, ઓર યે આયત પઢી, અમીર-મોઅ-મીનીનને ગુનેહગારકે પાસ આદમી લેખ, કે હસકો ઝીન-દાંસે ખાહર લાવે, ઓર ખિલાઅત ઉસકો દેકર રખસત કીયા. જો શખ્સ યે આયત યાદ કરે, ઓર હર શખ પઢે. તો ખુદાયે તઆલા, ઉસકો તમામ ગમેસે ખુશી દેવે. ઓર કયેદસે રીહાઈ દેવે. વોહ આયત યે હે.

કુલ મન ગુનઈ-કુમ, મિન કુલુમા-તીન ખરરે વલ ખહરે, તહિ-નહુ તહર-રખાન વ ખુફયા, લખન અન-જય-તના, મિન હાજે-હી, લ-ન-કુ નત્રા મિનશ શાકે-રીન, કુલીશ્વાહો ગુનઈ-કુમ મિનહા, વ-મિન કર ખીન, સુમ્મા અન-તુમ તુશરે-કુન.

ઓર હો રકઆત નમાઝ ગુબરે, બાદ ઇસકે યેહ હુઆ એક હખર ઓર ખાઈસ મરતબે પઢે. વોહ હુઆ યે હે.

બે-હકીલ હુસય-ને, વ-અખીહી, વ-ઉમ્મીહી વ-અમીહી, વ-જદદીહી વ-ખની હે, વ-ફરરેજ અત્રી મા-અના ફીહી,

બાબ બતીસવાં.

આસેબ ઓર જનકા દક્ષ હોના.

આસેબ વાલેકે લીયે યે અમલ કરે. પાક ઓર સાફ પાની એક ખ્યાલેમે લેવે. ઓર ઉસ પાની પર, સુ-ર-યે ફાતેહા, (અલ-હમ્દ) ઓર આ-ય-તુલ કુરસી, ઓર પાંચ આયતે અવ્વલ સુરયે જન-કી પઠકે હમ કરે, ઓર ઉસકે, મોંહ-પર છીંટ મારે, તો બ-ફઝલે તઆલા અછછા હોગા. સુરતે જનકી પાંચ આયતે યે હેં.

કુલ ઉ-લીયા ઇલૈયા, અન-નાહુસ ત-મ-આ ન-ફ-રત મિનલ જન્ને, ફ-કાલુ મન્ના સમેઅ-ના કુરઆ-નન અ-જ-ખંચ, ચહદી ઇસર ફશદે ફ-આ-મન્ના ખીહી, વલન ગુશ-રેકા બે-રખબેના અ-હ-દા. વ અન-નાહુ કાના ચકુલો સહી-ફેના અહલાહે શ-ત-તંવ, વ અન્ના ઝ-નન્ના અક્ક-લન તકુલલ મનસો, વલ-જન્નો અ-લહલાહે કજેઆ.

દીગર—આસેબ-ઝકા પર નીચે લીખ્યા હુવા અમલ કરે.

અલેફ-લામ-મીમ, અલેફ-મીમ, સુવાદ,
તા-હા, તા-સીન, તા-સીન-મીમ, કાફ-હા-યા-અયેન-
સુવાદ. યા-સીન, વલ-કુરઆ-નીલ હકીમ. હા-મીમ-
અયેન-સીન-કાફ, કાફ, તુન. વલ-કલમ, વમા-યસ-તુરન.

ઉપર લીખી હુથ આયત, ઝોર બિસ્મીલ્લા હિર
રહમા નિર રહીમ, પઢકર હમ કરે. તો આરામ હોગા.

એક બુઝુર્ગકા તજડ્યા હે, કે અગર આસેબ
અદાકો, થોડી હીંગ લેકર સુંઘાવે, તો ફારન આસેબ ભાગ
જાયેગા, ઝોર જુલ્લકે પાસ હીંગ હોગી, જુલ્લકે નઝલીક
કોઈ જન. ભુત, પલીદ, વ-ગયરા નહીં આ-સકતા.

જુલ્લકે ઘરમેં શયતાન, યા જન, પથ્થર ફેંકે, તો
ચાર લોહીકી કીલોં-પર ચે આયત પઢે. મગર હર કીલ-પર
પચ્ચીસ પચ્ચીસ મરતબે પઢે. વેહ આયત ચે હે.

ઇન-નહુમ યકી-હુના કય-ઇન વ-અકીદા કયદા, ફ-મહ
હુલીલ કાફરીના અમ-હીલ-હુમ રોચય-ના.

ઉપર લીખી હુથ આયત કીલોં પર હમ કરે, બાદ
ઉન કીલોંકો ઘરકે ચારોં તરફ ગાડ-હે, તો પથ્થર ગીરને
ગંદ હો-જાયે.

અસહાએ કાહફે નાગણી ઘરકી દીવારેં પર લીખ-
નેસે જન દક્ષ હો-જાઈજે.

નઝરે બદ—જસ બચ્ચેકો નઝર લગી હો, યા
ઝીયાદા રોતા હો, યા હર વકત બે-કસર રેહતા હો, તો
ઉસકે વાસતે યે અમલ બહોત સુફીદ હે. યાને રૂ મર-
તબે આયતે શરીફકો બા-ફઝલે તઆલા, આરામ હોગા.
વોહ આયતે શરીફ યે હે.

સલામુન કવ-લમ મિર રખીર રાહીમ.

બાબ તેતીસવાં.

બીમારીયોંસે મહકુઝ રેહના.

બુખારકા ઇલાજ—જસ શખ્સકો તપ તીસરે
રોજકી આતી હો, તો જસ રોજ બારી હો, ઉસ રોજ
બુખાર ચઢનેકે દો-તીન ઘડી પેહલે પાક રૂઈકા ફાયા લેવે,

ઓર ઉસ કાચે પર સુ-રચે અલ-હમ્દ, સાત મરતબે પઢકર દમ કરે, ઓર ઉસ કાચેકો મરીઝકે સીધે કાનમેં રખે. ઓર દુસરા એક કાચા લેકર ઉસ પર છે મરતબે સુ-રચે અલ-હમ્દ, પઢકર દમ કરે, ઓર વોહ કાચા બાચેં કાનમેં રખે. તો ઈનશા અલ્લાહ, બુખાર જાતા રહેગા. બુખાર ઉતર જાને બાદ રૂઈકે કાચે કાનમેંસે નીકાલ ડાલે.

જુસ શખ્સકો ચોથીઆ બુખાર આતા હો, તો પીપલકે સાત પત્તોં પર ચે આયત લીખે, યા ના-ર-કુની બર-દાવ વ સલામુન, અલ્લા ઈબ્રાહીમ. ફીર ઉન પત્તોં મેસે એક એક પત્તેકો એક ઘડી દેખે, ઓર લીખખી હુઈ આયતકો આટે, ઓર ફીર વોહ પત્તા ચાટા હુવા, ઉસકે સર પરસે પીછે ડાલ દેવે. ઈસ તરેહસે સાંતો પત્તે દેખે, ઓર આટકે સર પરસે પીછે ડાલે, બુખાર ચઢનેકે અજ્વલ ચે અમલ કરે, ચે અમલ બુખારકી તીન બારી તક કરે, તો બ-ફઝલે તઆલા, બુખાર જાતા રહેગા,

વખાસે મહકુઝ રેહનેકે લીચે—જો શખ્સ સુખહો થામ. નીચે લીખખી હુઈ દુઆકા વીર્ કરે, તો જુમલે આફાત, ઓર તાજીન, ઓર હયઝા, ઓર ખલેગ વ-ગયરાસે બ-ફઝલે તઆલા, અમનમેં રહેગા, વોહ દુઆ ચે હે.

અલ્લા હુમ્મા ઇત્તુ ખી, કદ અ-ઝ-મત વ-જલ્લત,
 વ અનતા સૈયદી, વ ઇલાહી આ-ઝમો, વ અજલ્લો,
 અલ્લા-હુમ્મા અ-ઝત્રી અલા રીદાકા, લા-રીદા, ઇલ્લા બે-
 હવ-લેકા, વ-કુવ્વતેકા, યા અર હુમર રાહુ-મીન, અલ્લા-
 હુમ્મા સદલે-અલા મોહમ-મદીન, વ આલીહી વ સહ-
 ખીહી વ-સદલીમ, વ આ-દ-મા અલય-નન નેઅમા,
 વસ-રેફ અત્તા ની-ક-મા, વર રજઝા, વલ અલમ, ઇન-
 નકા અન-તલ અ-અઝઝલ અક-રમ, આમીન, આમીન.

આંખોંકી રૌશની ઝીયાદા હોના—જસ શખ્સકી
 આંખોંકી રૌશની કમ હો, તો ઇસ આયતકો હર નમાઝકે
 બાદ ત્રીન મરતબે પઢકર ઉંગલીયોં પર દમ કરકે આંખોં
 પર લગાવે, તો ઇનશા અલ્લાહ, બસારત ઝીયાદા હોગી.
 યોહ આયતે શરીફ યે હે.

ફ-કશફ-ના અનકા ગીતા-અકા, ફ-સખરો-કલ યવમા
 હદીદ.

ગીરીયે ઇતદ્રાલ—જબ લડકા બહોત રોતા હો,
 તો અલ-હમ્દકી સુરત, ઓર ચાર કુલ, યાને કુલયા
 ઐયો-હલ કાફેરન, ઓર કુલહો વલ્લાહો અહદ, ઓર
 કુલ આઉને બે-રખ્ખીલ ફલક, ઓર કુલ આઉને
 બે-રખ્ખીન નાસ, યે ચારોં સુરતોં ત્રીન ત્રીન મરતબે

પઢકર બચ્ચે પર દમ કરે, બા-વુજુ પઢકર દમ કરે, તો ઈનશા અલ્લાહ, બચ્ચા બહોત કમ રાયેગા.

હર મરજકે લીચે મુજરરીખ દુઆ—ફરમાયા હઝરત રસુલે અકરમ સલ, ને કે, જો કોઈ મરીજકે સર પર હાથ રખકર, યે દુઆ ત્રીન મરતબે પઢકર દમ કરે, ઈનશા અલ્લાહ, ખીમારી દફા હોગી. વોહ દુઆ યે હે.

ખિસમીલ્લા દિર રહમા નિર રહીમ-હોવલ લજ્જ લા-ઇલાહા ઈલ્લા-હુ, અલ મલે-ફલ, કુદુ-સુસ, સલામુલ મોઅ-મેનુલ, મોહય-મેનુલ, અઝીઝુલ-જબ્બારીલ મુ-ત-કબ્બેર, મુખ્મલા-નઘીહિ અમ્મા યુશરે-કુન, હોવઘી-હુલ ખાલે-કુલ ખારી-યુલ મુસબ્બેરે, લહુલ અસમા-ઉલ હુસના, યોસમ-એહો લહુ, મારીસ સમા-વાતે, વલ અરહે, વહો-વલ અઝી-ઝુલ હકીમ.

ખીમારકી સેહ-હત પાનેકે વાસતે દુગાના—યાને હો રકઆત નમાઝ પઢે. હર રકઆતમેં બાદ અલ-હમ્દકી સુરતકે મુ-રયે ઈખલાસ (કુલહો-વલ્લાહ) ત્રીન મરતબે પઢે. ઝોર બાદ સલામકે મુસલ્લે પર બયઠા રહે, ઝોર યે દુઆ હઝર ખાર પઢે.

યા બદી-ઉલ અખ-યેજે ખિલ-ખયરે અર હમની, ઈલા યવમીદ-દીન.

ઇનશા અદલાહ, મરીઝ બહોત જલ્દ અછછા હોગા.

દરદે સર—કે લીયે ઇન કલમાતકો સાત મરતબે પઢે, ઐર જહાં દર્દ હોતા હો, ઉસ જગાકો હાથસે પકડકે દબાવે. ઐર ઉસ જગા મારે, તો દર્દ ઠહેર જાવેગા, અગર એક દરદેમેં દર્દ દક્ષ ન-હોવે, તો ફીર કરે, અલ-ખત્તા દર્દ જાતા રહેગા, કલમાત ચે હેં.

અબ-રસા, સબ રસા, સા-રસા,

મીરગી ધાને ફેફરેકા ઇલાજ—મીરગીકી ખીમારી દક્ષ કરનેકે લીયે ઇસ તરફ અમલ કરે.

ઇમામ રઝા રહી, સે મનકુલ હે, કે એક ખ્યાલા પાની, પાક સાફ લેવે, ઐર ઉસ પર સુ-રયે અલ-હમ્દ, ઐર ફુલ-આઉને બે-રખ્ખીલ ફેલક. ઐર ફુલ આઉને બે-રખ્ખીન નાસ. પઢકર ઉસ પાની પર દમ કરે બાદ મીરગી વાલેકે મોંહ ઐર સર પર ઉસ પાનીકો છીડકે, તો ઇનશા અદલાહ, મરઝ દક્ષ હોગા.

ખુશ ખખર!!

ખુશ ખખર!!

અમારી પાસે નીચે લખેલી ક્રિતાઓ તથા એ સિવાય
બીજા પણ મલશે. એક કાડે લખવાથી વી. પી. થી મોકલવામાં આવશે.

મુરશીદ કામીસ—એમાં ખુદાથી મલવાનાં ગાત્રીની યાં
ખુપા બેઠો તથા તેનાં કવાયેદો છે. ક્રીમત ૦-૧૦-૦

હયાતે જાવેદાની—તવારીખે હરરત પીરને પીર દસ્તગીર
યાને સૈયદ અયહુલ-કાદીર જીજાની રહની કરાખાનો અં
જંદગીનો એલવાલ છે ક્રીમત ૦-૮-૦.

રમુઝ દીલપસંદ આ ખતે ક્રિતાઓમાં ઉગ્દુ અને ગુજરાત
ગુલઝારે ઝરાફત જગ્યાનમાં નસીબતગી દુયકાઆ, અને
રમુજ આખતોથી બરપુર છે, ક્રીમત દરએકની ૦-૮-૦

કરીશમયે કુદરત—એમાં નસીબ અજમાવવા માટે કાલતામા,
આખની તાખીરો મલમે કયાફ વીગેરે. ક્રીમત ૦-૫-૦

ખઝમે કબ્રાલી

બાદરે પરસ્તાં

શીરહાસકા ગજરા

સોહાની હરીયાલી

દીલખુશ ગોહર

ખુલેખુલે બંગાલી

નગમયે રહાની

આ માન જોતની ગાયનની ક્રિતા-
ઓમાં દરએકમાં જુદી જુદી કબ્રાલી
અને ઇશ્તિ ગજમે અને નાટકના ઉરદુ
તથા ગુજરાતી ચુટી કાદેલાં ગાયનો,
દાદરા, હુમરી, કેહેરવા, વીગેરે ઉત્તારી
ગાયનો વીગેરે દરએકમાં જુદાં જુદાં છે.
ક્રીમત દરએકની રૂ. ૦-૫-૦

ક્રિતાઓ મલવાનું કેદાણું.

સૈયદ ખનુમીયાં ખીત સૈયદ અમીરમીયાં શહરીનીકું ૦

મા. બીલીમોરા, જિલ્લો-સુરત.

